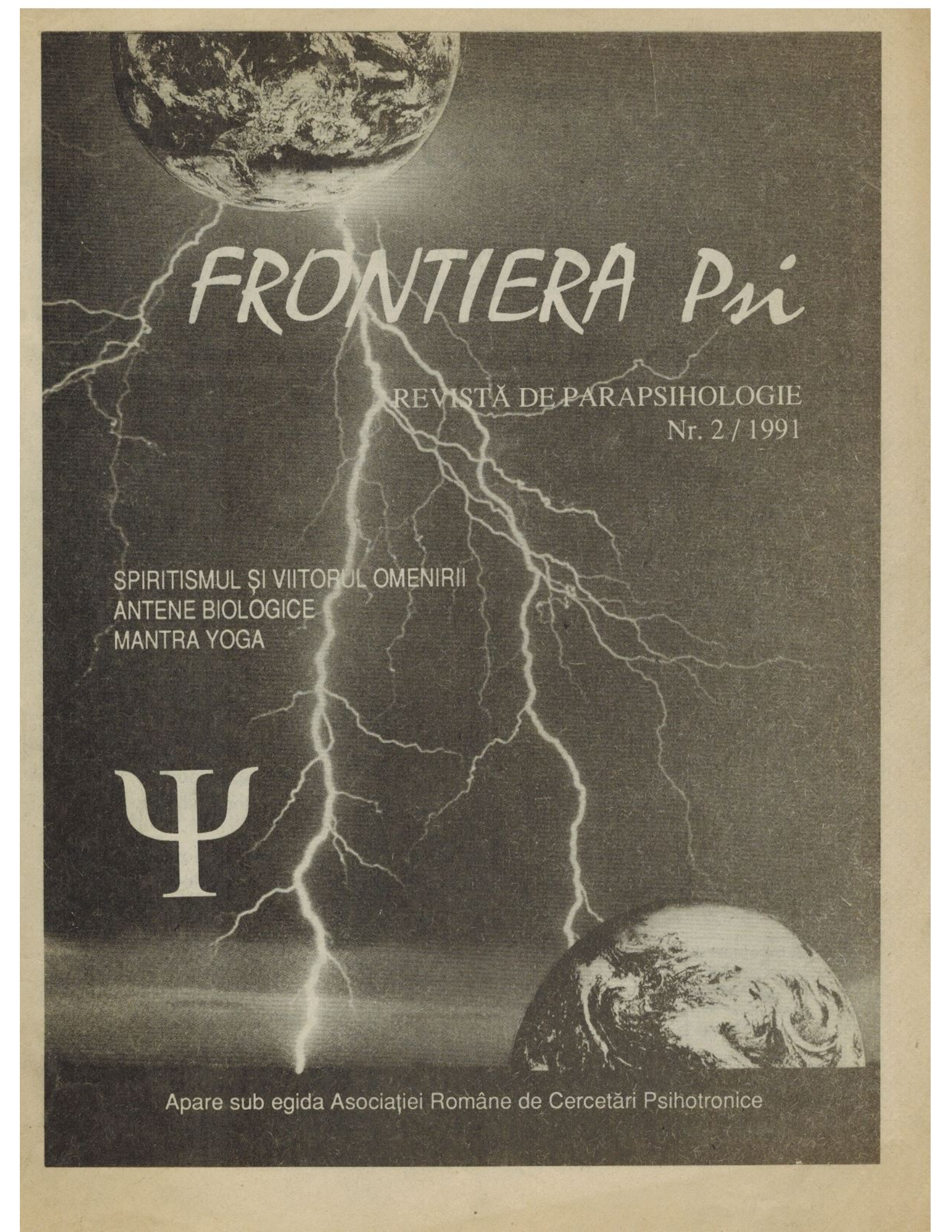

FRONTIERA Psi

REVISTĂ DE PARAPSIHOLOGIE

Nr. 2 / 1991

SPIRITISMUL ȘI VIITORUL OMENIRII
ANTENE BIOLOGICE
MANTRA YOGA

Ψ

Apare sub egida Asociației Române de Cercetări Psihotronice

FRONTIERA Psi

Revistă de parapsihologie
Apare sub egida Asociației Române de Psihotronică A.R.Ce.Ps.

Fondator: Gh. Vlad
Director: Alexandru Voinescu

Colectivul de redacție:
dr. Eugen Celan
Violeta Creangă
Dionisie Dărau Redactor șef
Eugen Mațotă Secretar general de redacție
dr. Constantin Neacșu
dr. Irina Predeanu
Alexandru Timošenco Redactor științific

Consultanți științifici:
Acad. Ștefan Milcu
Acad. David Davidescu
prof. dr. Victor Săhleanu
prof. dr. Ion Mînzatu
prof. dr. Mihai Golu
ing. Octavian Juncu
dr. Marioara Godeanu
fiz. Ion Mamulaș

dr. Zdenek Rejdak (președinte IAPR) - Praga, Cehoslovacia
ing. Andrej Dragomirenky - Praga, Cehoslovacia
dr. fiz. Edwin May - SUA
prof. dr. Vladimir N. Volcenko - URSS
mgr. Lech E. Stefanski - Polonia
dr. Andreas Resch - Austria
dr. fiz. György Egely - Ungaria
prof. dr. Arnaldo Zanatta - Italia
prof. dr. Fritz Popp - Germania

Întreprinderea
poligrafică
"F. R."
Calea Plevnei
114

CUPRINS

° Colectivul redacțional, consultanți științifici	pag. 2
° Cuprins	pag. 3
° Summary	pag. 4
° De ce psihotronica?	pag. 5
° Spiritismul și viitorul omenirii	pag. 6
° Kant contra Swedenborg	pag. 8
° Psihotronica la Stanford Research Institute	pag. 9
° Thalita Kumi	pag. 10
° Un model informațional al psihicului	pag. 11
° Cercetări de biolocație marină	pag. 13
° Interacțiuni biologice la distanță	pag. 16
° Investigația în psihotronică	pag. 18
° Biosenzorul uman în procesul biolocației active	pag. 19
° Quo vadis parapsihologia?	pag. 22
° Mantra yoga, o cale spre psihotronică	pag. 24
° Antene biologice	pag. 28
° Dicționar	pag. 30
° Poșta redacției	pag. 32

SUMMARY

Alex. Timošenco - WHY "PSYCHOTRONICS" (II)

A "state of the art" - review of the present trends and research directions in Psychotronics

Eugen Celan - "The Spiritualistic Future of Humanity"

The Spiritualism on Trial

A case of a Romanian teacher put before trial and sentenced to jail because of his research work on spiritualistic phenomena.

"Psychotronics at Stanford"

a discussion with Dr. Edwin May from the Stanford Research Institute (California, USA) ; some current problems faced by the research team of SRI working on the "Cognitive Sciences Research Program".

Dionisie Dărău - "Thalita Kumi"

A meditation inspired by a New Testament parable, bringing a new right upon its metaphysical significance.

a. Dragomirecky (Prague) - "An Informational Model of the Mind; Why Biotherapy cannot be 100% successful?"

An Informational model of the mental processes is presented, together with an original interpretation of some psychological mechanism. This could lead to a better understanding of certain procedures in psychotherapy and could explain why the bio-therapeutical procedures cannot prove to be 100% efficient.

Claudian Dumitriu - "Experiments in Sea Bio-location"

A sea captain (and automation engineer) describes some experiments in locating sea objects - as well as ruling a ship under severe weather conditions - by means of dowsing methods.

Const. Cojocaru - "The Human Bio-Sensor"

The main results of the author's own experiments in active biolocation are presented, together with a model of the mechanisms involved in dowsing processes.

Eugen Celan - "Remote Biological Interactions"

An article treating about the author's on remote biological interactions, based on a many years' experience and emphasizing new aspects of this problem.

Renate Goeckler-Timoshenko - "Kant Versus Swedenborg" (II)

A psychotronic approach of a metaphysical dispute with the famous Swedish "nature philosopher" in Kant's work.

.....

DE CE PSIHOTRONICA?

(urmare din nr. 1/90)
ing. Alexandru Timošenco

Al. Timošenco - inginer fizician, lucrează în domeniul aparaturii de măsură electronice și a fiabilității echipamentelor electronice. Preocupări în domeniul psihotronicii (fenomenele de transfer de informație, modelarea fenomenelor psiho-energetice); articole și comunicări privind comportarea sistemelor vii în câmp electromagnetic, modelarea fenomenelor paranormale.

Metodologia psihotronicii este structurată pe două direcții principale:

- "defensivă", folosind un aparat statistic cu ajutorul căruia se pot prelucra multitudinea de date rezultate din observații repetate sau din experimente controlate. Este aplicabilă în special la studiul telepatiei, clarviziunii, premoniției și criptesteziei;

- "ofensivă", utilizând procedee de investigare (inclusiv aparatură) specifice. În acest mod se evidențiază în special aspectele energetice ale fenomenelor studiate. Este aplicată în principal la studiul telekineziei, radiesteziei și a bioterapeuticii.

Doar efectele energetice pot fi măsurate, care nu trebuie confundate cu procesele psihice asociate, așa cum esența unui fenomen nu trebuie confundată cu forma sa de manifestare.

Din prima categorie de lucrări se cuvine a aminti cele ale profesorului J. B. Rhine, efectuate în U.S.A., la sfârșitul anilor '30 în celebrul său "Dream Laboratory" de la Universitatea din Carolina de Nord, testând capacitățile extrasenzoriale ale unui mare număr de subiecți (în special pentru clarviziune, criptestezie și premoniție), dar și acelea ale prof. I. Kogan din U.R.S.S., care în anii '60 a utilizat un aparat matematic bazat pe teoria transmisiei informației în investigarea fenomenului telepatie. Sînt cunoscute experiențele de transmitere a unor mesaje telepatice de la bordul unor submarine către uscat în Oceanul Atlantic, între Moscova și Novosibirsk, între Leningrad și Extremul Orient (tărmul Oceanului Pacific), sau între Varșovia și Atena.

Remarcabile în același context s-au dovedit lucrările lui H. Puthoff și R. Targ, publicate în prestigioasa revistă a inginerilor electricieni și electroniști din U.S.A., "Proceedings of the IEEE", 1976, privind experimentele de telepatie și clarviziune la distanțe de mii de km, pe teritoriul Statelor Unite, programe conduse în prezent de către dr. E. May.

La noi în țară, dr. L. Mirahorian, dr. V. Săhleanu și dr. V. Botta au lucrări ce conțin interpretări statistice ale rezultatelor unor experimente telepatice (cu grupe de subiecți sau cu "senzitivi" selectați) în anii '60. Remarcabile sînt și rezultatele dr. D. Constantin.

În cea de-a doua categorie de investigații putem include lucrările prof. G. A. Sergheev, acad. Guliaev și prof. Godik privind fenomenele telekinetice produse de către N. Kulaghina (URSS), ca și pe cele ale acad. I. B. Kobzarev, ori prof. Guliaev, citat mai sus, de la Institutul de Radioelectronică al Academiei de Științe a URSS, asupra Djunei Davitasvili; ale prof.

Novomejsky din Cehoslovacia și ale Yvonnei Duplessis din Franța, asupra percepției dermo-optice, ale prof. H. Bender de la Universitatea din Freiburg-im-Breisgau (Germania), ale prof. Arnaldo Zanatta, director al Institutului de Bioterapie și al revistei "Bioenergia" din Milano, ale lui A. Sandor din Bratislava (asupra aspectelor metrologice ale efectului radiestezic), etc.

Printre cele mai interesante din ultimul timp, trebuie menționate lucrările dr. Gy. Egely de la Centrul de Fizică al Academiei Ungare, referitoare la anumite manifestări controlabile ale efectului telekinetic provocat. La noi în țară, remarcăm experiențele privind punerea în evidență a efectului de "aură" (Kirlian) prin procedeul electronografic (E. Celan, C. Cojocaru, I. F. Dumitrescu, I. Mamulas, G. Constantinescu), sau cele destinate evidențierii cantitative a mărimilor legate de apa "biologic activă" ale prof. I. Mînzatu, ca și evaluarea cantitativă a efectului radiestetic (D. Svoronos, C. Dumitriu, C. Cojocaru, G. Constantinescu, A. Timošenco), sau a efectului Backster și a celui de piramidă (dr. M. Godeanu).

În teoria biostructurală a materiei, elaborată de acad. E. Macovschi, fenomenele paranormale își găsesc un loc bine definit, legat de structura complexă a materiei pe nivelurile ei superioare de organizare: noetic și enisic. Remarcăm totodată modelele interesante propuse de către dr. V. Săhleanu și dr. C. Neacșu.

Am înregistrat cu interes apariția revistei OMEN, a cărei lectură ne-a oferit o superioară satisfacție. O recomandăm cititorilor noștri.

SPIRITISMUL ȘI VIITORUL OMENIRII

Una dintre cele mai grele moșteniri pe care regimul de dictatură comunistă a lăsat-o, este desigur cea spirituală. Implementarea în subconștientul unei întregi națiuni a unui mod cu totul aparte de a gândi și acționa, în fond "contra naturae", a presupus practicarea unei politici "multilateral dezvoltate" care cuprinzând întreaga sferă de gândire și acțiune psihică a individului, a structurat un "om de tip nou", docil, lesne manipulat de putere în toate planurile vieții politice, sociale și private. Această presiune psihică și urmările sale, constituie una dintre cele mai mari "realizări" ale dictaturii din țara noastră, dacă nu chiar cea mai mare, iar redevabilele sale urme și urmări, nu vor putea fi șterse încă mulți ani de acum înainte.

Manipularea s-a făcut pe baza unei cunoașteri și aprofundări majore a psihologiei individului și mai ales a maselor, prin mijloace și cu un aparat atât de bine pus la punct, încât unul dintre marii noștri istorici contemporani, prof. Dinu C. Giurăscu, a putut pe drept cuvânt afirma că "... este o dictatură fără precedent istoric și fără fisură, care atinge perfecțiunea". (comunicare personală).

Tot acest angrenaj de sorginte malefică ce trebuia să te facă să simți și să practici cultul regimului și al dictatorului, și-a întins tentaculele și în viața științifică, sub forma binecunoscutelor maniere și fapte importate de pe țărmuri asiatice. Făcând parte dintr-o strategie politică bine conturată și experimentată cu succes, preluată prin transfer ideologic "revoluționar" și pragmatic, acest gen de apucături a fost aplicat mai ales în domeniul parapsihologiei. Aici, implicațiile nu au devenit numai formale, ci au impus "tabu" - uri a căror încălcare se pedepsea automat extrem de grav, cu privațiune de libertate.

Deși oficial se afișau o concepție și ideologie materialiste - preținse printre altele și științifice - firea conducătorilor era bîntuită de angoasa posibilității de a fi detronați. Această frică organică - ce face parte integrantă din anatomia societăților de tip totalitar și în special și fără excepție din cea a dictatorilor - i-a făcut și pe dictatorii noștri, indigeni sau importați, să fie speriați de posibilitățile potențiale a obținerii de informații "secrete" asupra lor, prin mijloace neconvenționale. Deși în particular se preocupau de depistarea și utilizarea unor subiecți avînd capacități clarvoante și premonitorii, interdicțiile pe care le impuneau vieții publice erau dublate de un grav arsenal punitiv.

Motivațiile psihologice ale acestei stări de fapt au o solidă bază în trăsăturile specifice ale firii omenești, prin aceea că odată cu creșterea numărului generațiilor supuse acelorași presiuni ale habitatului psihologic, circumscris în acest plan de reguli punitive extreme, se realizează nu numai stabilirea unor reflexe condiționate, dar se tinde către transformarea acestora în reflexe naturale, potențial genetic transmisibile.

Un prim exemplu de natură istorică: atunci cînd Dumnezeu a scos poporul evreu din robia egipteană, acesta a fost pus să

rătăcescă timp de 40 de ani prin pustul Sinai, pentru ca nici unul dintre adulții care s-au născut în robie, să nu ajungă în Pămîntul Făgăduinței. Nici chiar conducătorul lor și alesul Domnului, Moise. Substratul acestui fapt istoric - în afara implicațiilor ascunse nouă - îl constituie desigur trăsătura firii omenești de a-și purta bunele sau relele sale apucături, așa cum firea sa anatomică își poartă umbra.

Al doilea exemplu, mai actual. Există în China o regiune unde conversațiile locuitorilor nu se poartă pe un ton normal, ci țipînd. Această manieră de discuție, își are originea în străvechime, cînd acea regiune s-a aflat sub dominația unei dinastii care își masacră supușii, la cea mai mică bănuială de complot. Pentru a nu fi suspectați, a nu fi angrenați în discuții complotiste și a nu fi reclamați de agenții puterii care nu puteau auzi dialogul (procedul farfuriilor sau scrumierelor cu microfon miniaturizat încă nu apăruse), oamenii conversau țipînd. Obiceiul s-a păstrat pînă azi. Cine își propune o analiză mai profundă a fenomenului, va găsi o bogată documentație privitoare la practicile contemporane, în scrierile lui Pasternak și Soljenișin.

La noi, în planul cercetării științifice, presiunea dictaturii a fost deosebit de insidioasă și cu urmări nefaste. Mai ales în domeniul științelor umaniste și biologice, unde a culminat cu marea înscenare cunoscută ca "afacerea meditației transcendente" care avea printre altele și rolul de a abate atenția opiniei publice de la avatarurile impuse, cît și de a "dresa" corpul oamenilor de știință prin procedurile revoluțiilor culturale asiatice.

Duplicitatea unor asemenea practici, poate fi exemplificată istoric cînd se analizează psihologia dictatorilor și trăsăturile lor comune. Să amintim trei asemenea cazuri: cel al regelui Saul, implicat în episodul vrăjitoarei din Endor, consemnat de Vechiul Testament, cel al lui Hitler, manevrat în acest plan de către serviciile occidentale de spionaj și cazul lui Stalin, beneficiarul serviciilor unui clarvoiant de origine ucrainiană.

Pe de altă parte, ca o trăsătură specifică a noastră, politica pedepselor privative de libertate ce se aplica celor ce încălcau tabu-ul practicării investigațiilor spiritualiste, a apărut chiar din zorii instalării "cele mai drepte orînduiri sociale din lume". Exemplificăm prin cazul profesorului universitar Oprea Matei, azi pensionar, domiciliat în Ploiești, al cărui dosar de judecată se află arhivat sub Nr. 1127/1955 la Direcția Tribunalului Militar - București.

Pretextul arestării, anchetării sale, a trimiterii în așa zisă judecată, condamnarea și executarea unei pedepse privative de libertate de 3 ani, toate într-un stat care clama omul, drept "cel mai prețios capital", l-au constituit preocupările "inculpatului" în domeniul investigației științifice a fenomenelor parapsihologice. Această cutezanță a fost plătită de un om de știință care încerca descifrarea uneia dintre cele mai ascunse taine ale vieții noastre, cu trei ani petrecuți (între 1952 și 1955) în pușcăriile unui stat,

care ce-i adevărat, încă nu atinsese pretenția de a fi un stat de drept, dar nici perfecțiunile de mai târziu ale culmilor "visului de aur al omenirii", ci era abia la începuturile escaladei acestei epoci onirice.

Consemnăm câteva din întrebările și răspunsurile primite în timpul unora dintre încercările de investigare spiritualistă ale prof. Matei Opran, așa cum au fost ele înscrise în agenda sa de lucru. Confiscată de organele de anchetă, ea a servit drept probă acuzatoare în procesul înscenat, aflându-se în prezent arhivată la dosarul cauzei.

- Poni, profesor: "Nu fac politică. Se spun totuși multe despre ea. Azi politica nu poate fi înțeleasă decât urmărind faptele. Discursurile ascund ideile și obiectivele. Astfel este imposibilă orientarea justă. Cred în o mai bună organizare a lumii, azi în fierbere. Limpezirea merge cu pași mari și este condusă de c inteligență divină, împotriva întunericului ce vă înconjoară. Norii grei se vor risipi în curînd la suflul nou al vieții ce se zbugiumă pentru izbînda binelui. Este mai aproape decât credeți această izbăvire, ea a început virtualmente și se îndreaptă cu pași geometrice spre realizarea unirii omenirii într-o singură aspirație comună: libertate, fraternitate. Amin."

- Vasile Conta: "Noi servim progresul, adică evoluția; nașterea și moartea au precisul scop de perpetuare a vieții pe pămînt și în Univers".

Întrebare: Dacă există viață pe alte planete?

Răspuns: "Este viață și pe celelalte corpuri cerești, dar nu în sistemul solar"

Întrebare: Dacă universul este finit.

Răspuns: "Pentru concepția actuală a infinitului este finit. Într-o familie de infinite, universul este o entitate, deci finit, dacă prin univers înțelegem pe acela în care ne aflăm".

- Slavici: "Dorința de a culege informații este un spirit duș care macină sufletul. Vă voi comunica noutăți. Nu credeți tot ce se servește. Binele va triumfa în curînd fără voia celor ce pun bețe în roate bunele noastre înțelegeri".

- Nae Ionescu: "Nemții au dat greș cînd toți credeau că vor izbui. Bandiți de azi care încearcă să pună în valoare experiența și cultura lor cu metode de major-vagmistrul vor păți ca cel infumurat și nebun... se înalță sînt lingușiți, temuți și distruși la momentul oportun. Feriți-vă căpăuni ai poporului meu, a venit vremea să vă duceți în fundul Siberiei și dracu să vă pieptăne. Amin."

- "Sînt Poponete Adamache din Sărărie. Un spirit nedisciplinat spune domnul Ficșinescu"

- Theodor Ficșinescu:

Întrebare: Dacă experiențele lui Crookes sînt adevărate?

Răspuns: "Știința cea adevărată, nu cea mai înaintată ne va duce la deslegarea enigmei. Progresele ce se fac în dematerializarea fizică ne vor apropia de exemplificarea fantomelor. Ele există sub o formă ce nu vă puteți imagina, sînt materie de o finețe greu de exprimat. Numai raționamentul matematic nedescoperit încă va evidenția inițiaților".

Întrebare: Prin ce se deosebesc spiritele între ele?

Răspuns: "Păstrează o parte, conștiința nu o poate identifica, visele uneori o evidențiază"

Victor Babeș - este rugat să spună cu ce se ocupă dincolo? "Situția grea a neamului meu. Luptăm prin voi și pentru voi. Viitorul. Un neam nu piere și mai ales un neam de eroi. Nu pot vorbi de alte preocupări cînd neamul și țara e în pericol. O descoperire mare în biologie s-a făcut de curînd".

- G-ral Eremia Grigorescu: "Potențialul militar de azi nu

poate decide cursa înarmărilor. Trebuie să se stabilească o diferență de potențial suficient de mare pentru a da siguranța necesară uncia din părți. Cursa a început și nu se va opri. Efectul va fi ciocnirea celor două forțe".

- Vasile Conta: "Spiritele reîncarnate unele se degradează, altele evoluează. Revin pe pămînt dar nu au acest sentiment."

- Țițeica. Întrebare: Dacă trecerea dincolo este predestinată?

Răspuns: "Se conduce după legi ce se bazează pe calcule matematice nedescoperite vouă. Este un fel de probabilitate statistică."

Întrebare: "Este supusă legilor de care am pomenit, cu accidente datorită unor forțe exterioare neprevăzute și care intervin cu o probabilitate mică. Există și nepotriviri pe care nici noi nu le-am deslușit, sînt datorită unor lipsuri în cunoștințe fizico-spirituale".

- Gh. Longinescu: "Țara noastră aur poartă, noi cerșim din poartă-n poartă. Cerșim aurul ce ne-a..... hordale distrugerii totale..... și ce au vrut să întronizeze într-o țară a iubirii, expresia unui francez, obiceiuri păgîne și mai mult decât machiavelice. Dar buturuga mică va da peste cap ursa mare căci în țara asta totul îi urăște de moarte".

- Aurel Vlaicu: "Muscalu e cu calu, motorul nu-i de nasul lui. Was ist das: vă uitați pe el și vedeți viitorul, vă uitați în sens contrar și vedeți trecutul....."

- Emil Fagure, ziarist: "A vorbi azi înseamnă a-i maimușări pe vii zeificați și pe morții falsificați de interesele partidelor abstracte create de un geniu al răului organizat, cu scopul de a canaliza fără murmure energiile umane spre o himeră cu care moștenitorii nevolnici dar norocoși ai acelu geniu strălucind de întunecimile infernului oprimării umane, dezgroapă cadavrele gîndirii umane...."

PSI '91

**Asociația Română
pentru Cercetări Psihotro-
nice își propune să orga-
nizeze în luna mai 1991 în
București I-ul Simpozion
de Psihotronică: PSI '91.
Data, locul, precum și
condițiile concrete de
desfășurare vor fi comu-
nicate în nr. 3/1991 al
revistei.**

**Lucrările vor fi pre-
zentate atît sub formă de
poster, cît și comunicări
orale.**

**Pentru teme de inter-
es general se vor organi-
za mese rotunde.**

KANT CONTRA SWEDENBORG

RENATE GOCKLER - TIMOSENCO - absolventă a facultății de Filosofie.

A colaborat, în cadrul unui colectiv, la pregătirea unei ediții din *Im. Kant* în limba română. Preocupări în domeniul problemelor filosofice ale fenomenelor paranormale.

KANT CONTRA SWEDENBORG

O dispută metafizică din punctul de vedere al psihotronicii de Renate Gockler - Timoșenko

(urmare din nr. 1/1990)

În orice caz, pentru noi cei de astăzi, luarea de poziție a lui *Im. Kant* față de ideile lui *Em. Swedenborg* poate, și trebuie să fie interpretată din punctul de vedere specific al psihotronicii - în stadiul ei actual de evoluție. Dacă din punctul de vedere al gândirii filozofice, o mare parte din afirmațiile titanului din Königsberg rămân caracteristice pentru spiritul operei sale și, evident, pentru spiritul epocii, o parte din criticile sale, chiar cele ce ne par astăzi susținute de o argumentație mai puțin solidă pentru un istoric al științei de la sfârșitul secolului XX, reprezintă totuși un exemplu de argumentație cu o structură logică coerentă, dominată de un spirit analitic, deschis la nou, însă suficient de prudent, și de care este bine să se țină seama în exprimarea oricăror ipoteze privind fenomenele paranormale, făcând obiectul psihotronicii.

"Gnôthi se auton" - "Cunoaște-te pe tine însuși" - sfatul dat de Socrate și gravat pe frontispiciul templului lui Apollo din Delphi, nu a fost îndeplinit decât în parte; până în ziua de azi omenirea nu știe încă ce este Omul și nici cât de mari îi sînt posibilitățile!

Comunicare prezentată la cea de-a VII-a Conferință Internațională de Psihotronică de la Carrolton, Georgia, USA (Dec. 1988)

PSIHOTRONICA LA STANFORD RESEARCH INSTITUTE

D-L EDWIN MAY, doctor în fizică, directorul Programului de Cercetări pentru Științele Cognitive, de la prestigiosul Stanford Research Institute (SRI), California SUA, este un nume cunoscut în domeniul psihotronicii. În luna iunie a anului trecut, trei membri ai Asociației noastre (ing. Mircea Popovici, psih. Mircea Dumitru și subsemnatul A. T.) l-au întâlnit la Budapesta, unde d-sa a ținut o conferință la Universitatea "Eötvös Loránd" pe tema ultimelor realizări ale Programului de Cercetări pentru Științe Cognitive. Cu acest prilej a avut loc următoarea discuție.

A. T.: D-le May, a trecut destul de mult timp de când nu ne-am văzut - mai precis de la conferința internațională de psihotronică de la Bratislava din 1983 (unde ne deplasasem ca... turiști, neputând afișa preocupări de acest fel!), timp în care corespondența a rămas singurul mijloc de contact (și acela deseori nesigur!) dintre noi. Știind că Institutul de la Stanford rămâne una dintre cele mai serioase instituții științifice din lume în care se studiază fenomenele paranormale, ce ne puteți spune despre principalele evoluții în această privință în calitatea Dv. de director al Programului de cercetări pentru științele cognitive de la S.R.I.?

E. M.: După cum probabil știți, dl. Russ Targ (care împreună cu Harold Puthoff a condus programul complex de experimentări telepatice din 1976, prezentat și în revista teoretică a electroniștilor americani "Proceedings of the IEEE") a părăsit Institutul încă din 1983 și a fondat o firmă - "Delta Associates Inc." - care, printre altele, se ocupă și de investigații de tip radiestetic sau telepatice asupra unor zăcăminte (inclusiv submarine). Mai recent și colaboratorul său apropiat Harold Puthoff a părăsit institutul, eu rămânând astfel conducătorul programului de cercetări în acest domeniu.

A. T.: Ce înseamnă "Program de Cercetări pentru Științe Cognitive" ("Cognitive Sciences Research Program")?

E. M.: Este o denumire generică pentru fenomenele bazate pe transfer de informație, cu implicație directă în procesul de cunoaștere; termenul, după părerea mea, realizează o cuprindere mai generală a fenomenelor de cunoaștere pe căi extrasenzoriale (telepatice, clarviziune, premoniție). Programul nu include studiul fenomenelor psiho-kinetice (PK).

M. P.: Desfășurarea programului are în vedere o perioadă mai lungă?

E. M.: Practic, etapa pe care o prezint la conferința de la Universitatea din Budapesta se încheie la sfârșitul acestui an. Vom vedea apoi, în funcție de cine ne va putea finanța mai departe, dacă și cum ne vom desfășura ulterior activitatea. (Aici Edwin May zâmbește, și, după o pauză adaugă:) În orice caz, dacă Dvs. reușiți să demarați un program de cercetare în această direcție, și cu un "sponsor" serios, atunci, ... well, just try me!

M. D.: E greu să obții în SUA fonduri pentru acest fel de cercetări?

E. M.: N-aș zice că e cel mai ușor lucru. De altfel, sursele de finanțare constituie în general date cu caracter confidențial. Ele pot proveni din mai multe locuri: de la universități de stat sau particulare, sau de la agenții unor firme - mari sau mici - interesate, și, "last, but not least" din partea unor persoane particulare. Ceea ce vă pot spune este că și programul nostru a avut multiple surse de finanțare.

M. P.: Ce ne puteți spune despre baza materială a cercetărilor? A ridicat ea probleme deosebite?

E. M.: Aș aminti una singură: magneto-encefalograf cu care am investigat reacțiile la nivel cerebral ale indivizilor testați în experiențele telepatice. Un astfel de aparat (cu o putere de rezoluție depășind cu mult cea a aparaturii EEG cunoscute) are o complexitate, și, evident, un cost alții de mare încit, neputându-se permite achiziționarea sa, a trebuit să-l închiriem pentru perioade de activitate limitate. De altfel în SUA, după știința mea, se află în exploatare numai cinci sau șase astfel de instalații!

A. T.: În ce domeniu aveți colaborări cu colegii de la Budapesta?

E. M.: Interesul major al programului de cercetări de la Stanford vizează domeniul transferului de informație și, în acest sens avem deja legături de colaborare; un exemplu este cel al dr. fiz. Vassy Zoltan care a organizat conferința mea aici, și care lucrează și el în aceeași direcție. La Budapesta există însă și preocupări în domeniul fenomenelor psiho-kinetice (PK) și colegul dr. fiz. Egely György - pe care îl cunoașteți și Dvs. - are rezultate deosebit de interesante. Pentru că călătoria în Occident nu reprezintă nici o greutate, așa că legăturile se pot menține în mod eficient. Nimic nu poate înlocui contactele personale.

A. T.: Ne puteți spune ceva despre colaboratorii Dvs. de la "Cognitive Science Program"?

E. E.: Echipele de lucru sunt alcătuite după criterii interdisciplinare, fapt de o mare importanță mai ales în etapa actuală, când se încearcă modelări ale fenomenelor. În acest sens continui să colaborez de exemplu cu d-ra Beverly Humphrey, pe care ați cunoscut-o și Dvs., - o bună matematiciană cu care am elaborat un model bazat pe mulțimi "fuzzy".

A. T.: În încheiere o întrebare cam clasică: cum vedeți de pildă o colaborare cu Asociația noastră?

E. M.: Sunt convins că domeniul oferă destule oportunități, cum ar fi studierea modului de influențare a capacităților de percepție extrasenzorială a unui individ, prin procedee bioenergetice, (de studiul cărora am aflat că vă ocupați). Problematika în general e vastă, dar noi ne-am limitat, în acest Program, numai la aspectele informaționale. Bineînțeles că o astfel de colaborare depinde de multi factori înecesebi de natură materială, care, cel puțin în Occident trebuie foarte precis definiți. Să sperăm că viitorul nu ne va decepționa. În orice caz găsesc că intrarea în "legalitate" a Asociației Dvs. este un început bun! Good luck!

A. T.: Vă mulțumim pentru amabilitate și sperăm ca într-unul din numerele următoare ale revistei noastre să putem prezenta unele detalii legate de experimentele Dvs. din cadrul acestui Program.

A consemnat:

Al. Timošenco

THALITA KUMI

Iisus venea de pe mare. Urma să viziteze ținutul gadarienilor, un trib din Israel a cărui nume provine de la Gad, fiul lui Iacob. În drum fu oprit de localnicul Iair - o căpetenie a sinagogii din această așezare. Omul se închină cu umilință, apoi plin de mihnă dar cu adîncă încredere i se adresa cu glas domol: "Fiica mea a murit de curînd, dar venind pune mîna ta peste ea și va fi vie" (Matei 9, 18). În sufletele ucenicilor se strecură o tulburare neîncăpătoare. Simțiră toată patima părintescă a bietului îns îndoliat.

Iair vorbise rar. Cu nețărmurită rîvnă de a-și mai vedea odată fiica zîmbind, copilărindu-se, jucîndu-se prin casă și prin preajma ei. Era convins că germenul vieții ucis în fiica sa putea fi reînviat, că tot ce are lumea în închiderile ei poate fi deschis cu o simplă șoaptă de fiul Omului. În fața acestui munte de credință Iisus se înduplecă pe dată. Ascultă rugămîntea cernită de durere a mai marelui sinagogii gadarienilor și se îndreptă, împreună cu Petru, Iacob și Ioan spre casa acestuia. Iair se dezlegă de tristețe. În cîteva clipe învîță că moartea poate însemna viață dacă sensul ei e credința în Cel ce i-a dat toate sensurile. Ajunseră la căpătîiul copilei. Aici era numai jale și plîns. Fetița zăcea neînsușită. Pe chipul, pînă nu demult suav și frumos, se adînciseră urmele vinete ale neînsușirii. Pleoapele închise întunecaseră lumina din ochii ei întrebători. Iisus îi prinse o mîină. O ridică încet. Era rece și albă ca varul. O mîngie ușor ca o boare. Apoi o strînse duios între degetele Lui dătătoare de viață. Aieva cum i-ar fi luat pulsul. Privi chipul vînat, imobil și înghețat al copilei moarte. Rosti cu glas ceresc: "Thalita kumi" - copilă, ție îți spun, scoală-te" (Marcu 5, 41; Luca 8, 54). Fetița s-a ridicat sprintenă ca dintr-un somn. Dintr-o abia începută ațipire. Vălul morții dispăruse precum o arătare. Ohrații micuței făpturi se colorară de viață. Se rumeniră ca de o necuvenită emoție. Umbrele morții se topiseră în flăcările de credință a lui Iair. În luminile puterii lui Iisus. Fetița coborî din patul în care murise. Privi cu

ochi tainici, cu liniștea recunoștinței, chipul Renăscătorului. Îl privi iubindu-l. Revenită din tîrziu neființei, trăind îndeajunsul vieții se apropie cu dragoste de Cel ce o înviase din moarte. Îi zîmbi. Semn că recunoscuse iubirea lui nemărginită față de toți copiii lumii. Semn de inocență și grațitudine. Asimilîndu-se vieții, mica făptură aduse în casa în care se născuse cu 12 ani în urmă temeiuri din temeiul necunoscut al Cerului. Fiica lui Iair a fost înviată de fiul Omului. Contemporanii săi au asistat la un MIRACOL. Cum putem noi cei de azi explica astfel de evenimente fascinante dincolo de determinările materiei, dincolo de răspîntiile cunoașterii? Cum putem prefigura înțelesul unor fenomene cărora nici logica, nici medicina, nici biologia și nici o altă știință nu le poate asigura o evidență nici a cauzelor nici a efectelor lor. Dar fiindcă multe din acțiunile lor dau contururi universale și individului uman, îndemnîndu-l să se caute și pe sine în sine și în lume pentru a realiza actul imanenței cu Creatorul, coordonarea voinței și a minții spre înțelegerea miracolelor învierii nu dintr-o moarte clinică ci din una biologică, definitivă, constituie o datorie de extindere a cunoașterii, o cale de acces spre spirala evoluției spirituale, un mijloc de apropiere de originea Universului.

Cu ce se poate începe această tentativă de spargere a barierelor spațio-temporale? Cu teoriile ce caută viul în probabilitate eternitate? Nu numai. E absolută nevoie să ieșim din prizonieratul biologicului. Să ne adîncim în fizică și metafizică. Să folosim aparatură optică, medicală și chimică iar rezultatele obținute să le analizăm cu rigoare după toate datele logicii și ale observației. Dar concluziile nu vor putea acoperi adevărul dacă nu aprofundăm religiile cu caracter universal atît cele revelate cît și cele naturale, dacă nu ne vom apropia de geometria mincovskiană ce leagă spațiul și timpul într-o entitate unică, cvadridimensională, de cercetările fizicii gnostice cu savanții ei de la Princeton și Pasadena, de lucrările de laborator ale lui Jean Charon, de toate scrierile lui Blaise Pascal după perioada în care nepoata lui fusese vindecată de fistule TBC, la ambii ochi, prin simpla atingere cu un spin din coroana purtată

de Iisus, spini păstrați în Muzeul catedralei Nôtre Dame, etc. Dar toate acestea într-un alt articol. Pînă atunci să mai înțirzim puțin asupra miracolului învierii fiicei lui Iair. Să descompunem cîteva sensuri. În această viață zbuciumată, tulburată de îndoiele, călcată de strîmbătăți, gestul anulării morții, a readucerii la viață, înseamnă înainte de toate reluarea începutului. Din punct de vedere al logicii kantiene resurrecția fetei lui Iair este o judecată sintetică, adică aducătoare de nou sau cum spunea Constantin Noica "logica invenției" condiție a genialității. Iisus este mai mult decît un geniu. El este creatorul însuși al lor. El răstoarnă toate legile naturii transformînd cadavericul în formă gingașă de viață. El produce un fenomen pe care nu l-a mai făcut nimeni nici înainte și nici după fiul Omului în toată existența acestei planete, vîdîndu-se stăpînul unic, absolut al integrităților și dezintegrităților, al energizării și dezenergizării telurice și cosmice. El s-a oprit asupra acestei fetei pentru că tatăl ei era foarte credincios, era în deplină armonie cu legile armoniei, pentru că era el însuși expresia ordinii universale. Copilului unui astfel de părinte i se poate reda cutezanța învierii, a devenirii și redevenirii. A îndurării, a prăbușirilor fizice și biologice și a reordonării lor, a țelului lor. "Thalita kumi" este în același timp amplificarea dorinței de confruntare, de acceptare a dimensiunii urcușului, a povîrnișurilor nedezvelite încă, ascunse în fiecare mîine și uitate în fiecare ieri. Revenirea la viață a acelei copile a fost și este sacralizarea omului, consonanța bucuriei și a durerii. Tocmai această îngrămădire de contraste ireconciliabile într-o unitate plină de armonii constituie miracolul în sine, viața în sine. Celulele mor pentru a naște celule. Semintele putrezesc pentru a naște firicelul fraged, suav, îmbibat cu clorofilă care va crește și va da alte seminte cu același destin. Numai că Iisus nu a lăsat să putrezească sămînța. A recompus-o în forma ei dătătoare de farmec.

"Thalita kumi" aceste cuvinte rostite cu candoare și iluminare, cu blîndețe și certitudine, cu croiala cerească a poeziei eternității venea din prea plinul cunoașterii tuturor piedicilor și tuturor înălțărilor. "Ridică-te copila mea" a însemnat pentru toți cei ce au asistat la acel miracol nu numai revenirea la trăirea

pămîntescă ci și la cea spirituală. Este materializarea adevărului despre divinitatea lui Iisus, este rostirea împăcării vieții cu moartea, a spiritului cu materia. Este transformarea umbrei opiaceice a neființării în lumina celestă a ființării, a autosporirii de sine.

Odată ridicată de pe patul morții, copila a reintrat în limanul cosmic. Printre flori și printre stele. Pe pămînt, printre planete și galaxii. A cerut să i se dea puțină mîncare. A înfulecat aidoma cum fac toți copiii lumii acesteia apoi a plecat la joacă. Joaca este experiență. O modalitate a vîrstelor mici de înțelegere a luptei cu viața. Prin acest gest conștiința negației a devenit plasma afirmației. Tainele universului au intrat, prin fiica lui Iair, în comuniune cu firea omenească.

Acest miracol ca și învierea lui Lazăr, după ce corpul acestuia intrase în descompunere și toate celelalte vindecări și minuni săvîrșite de fiul lui Dumnezeu pe acest pămînt au constituit o uriașă forță a redevenirii umanității, a îndumnezeirii moralei oamenilor, a ascensiunii iubirii de aproapele, a virtuților și ardorilor creștine.

Logica substanțială a acestui uluitor eveniment a dat ucenicilor lui Iisus tăria să înfrunte inimaginabile prigoniri și schingiuri, le-a dat suportul volitiv al abandonării de sine, a deschis calea asimilării "individului uman" cu "generalul divin". Această logică i-a relevat sfîntului Pavel resursele schimbării sale din prigonitor sălbatic al creștinilor în apostol al neamurilor. I-a desăvîrșit inspirația de a scrie efesenilor, romanilor, evreilor, filipenilor, etc pentru a-i îndemna la "sfințenie", "la răbdare", "la grija pentru cugetele celor slabi", "la strîngerea ajutoarelor pentru frați" ș.a.m.d. . Dat fiind că în acea fetiță "toate însușirile se găseau într-o potrivire minunată" cum spune abatele Bougaud înțelegem că iubirea lui Iisus e fără de margini pentru toate ființele ce iubesc iubirea, ce și repetă credința cu fiecare faptă bună. Înțelegem că "Thalita kumi" este eternul imbold al ascensiunii materiei inerte spre veșnicia spiritului, a vieții, a iubirii de viață.

prof. Dionisie Dărău

UN MODEL INFORMAȚIONAL AL PSIHICULUI

DE CE BIOTERAPIA NU ARE UN SUCCES ABSOLUT?

ing. Andrej Dragomirecky - PRAGA

Autorul articolului, inginer electronist, conduce laboratorul de cercetări psihiatrice (Catedra de Electronică Medicală) de la Universitatea Carolină din Praga. Are o serie de lucrări privind modelarea proceselor psihice și mentale, psihologie cibernetică, precum și experimente în domeniul fenomenelor paranormale, unele în colaborare cu dr. Z. Rejda sau cu ing. R. Pavlita. Comunicări prezentate la Conferințe Internaționale de medicină, psihologie și psihotronică. În prezent, conduce o grupă de studiu și experimentare în domeniul dianeticii, de inspirație scientologică. Membru asociat al ARCEPs și consultant științific al revistei "Frontiera Psi".

Din punctul de vedere al teoriei sistemelor cu reglare automată, omul poate fi privit și el ca un astfel de sistem, mai exact avînd psihicul ca subsistem de comandă, iar organismul, ca sistem comandat (fig.1). În același mod poate fi studiat și procesul complex de interacțiune informațională dintre om și mediul său înconjurător: de la captarea informației din mediu la prelucrarea ei și la transmiterea uncia noi către mediul ambiant. Un astfel de model este reprezentat schematic în fig.2. Aici "psihicul" este reprezentat de tot ceea ce este legat de informație, adică de captarea, transmiterea, prelucrarea, memorarea și emisia ei din nou în mediul ambiant. Am putea considera, de fapt, că în timp ce purtătoarea materială a informației (sistemul nervos, de pildă) aparține organismului, informația purtată aparține psihicului. Este o similaritate aici cu partea de "hardware" și de "software" a unui sistem de calcul.

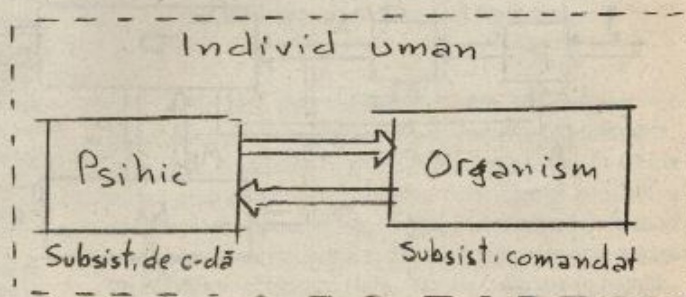

fig.1 - Individul uman ca
sistem cu reglare automată

Din punctul de vedere de mai sus, componentele psihicului uman, figurate ca blocuri în schema din fig.1, sînt distincte ca funcțiuni îndeplinite, în timp ce amplasarea lor în organism nu este în mod obligatoriu la fel de delimitată. Avem, astfel, următoarele părți componente:

R- subsistemul de receptori care colectează informații din mediul ambiant (aici se includ nu numai receptorii corespunzători celor 5 simțuri cunoscute, ci și cei interni, care captează informații privind starea unor organe interne, receptorii de durere, presiune, echilibru, etc.). Mergînd mai departe cu analogia cu sistemele de calcul, vom defini un bloc (subsistem) "generator de tact" T, care dă "tactul" de temporizare al tuturor operațiunilor efectuate asupra informației (și care, evident, este legat de bioritmica organismului); se poate vedea că acțiunea acestuia afectează toate celelalte părți componente ale psihicului. În același mod, putem defini un "cuvînt de intrare" (I), respectiv de "ieșire", (O), ca fiind întreaga informație care, pe durata unui ciclu dat de T, este adusă la intrarea, respectiv la ieșirea întregului sistem. Se observă totodată că subsistemul de receptori R mai are o intrare notată cu P_R ; aceasta reprezintă semnalul de ajustare a receptorilor în scopul optimizării primirii informației (de exemplu, adaptarea musculaturii ochiului la variația cantității de lumină incidentă).

A- elementul de însumare, în care se face adunarea semnalelor de la receptori și de la "conștient" (notat cu C), adică $T \rightarrow R + Ca$

unde Ca este un răspuns ("comentariu") sosit din "conștient" iar T, elementul sincronizator.

Funcțiile conștientului sînt multiple, dar esențială aici este cea de comandă a subsistemelor organismului, ce se efectuează ținînd seama de criteriile de optimizare a funcționării acestora (este ilustrativ exemplul unui termostat). Criteriul general al funcționării tuturor subsistemelor comandate de psihicul uman ar putea fi rezumat sugestiv la un singur cuvînt: "Supraviețuiește". Pe de altă parte, una din celelalte funcții ale

conștientului este aceea de a evalua "calitatea" supraviețuirii și de a alege, dintre multiplele posibilități de comportament, pe aceea care corespunde cel mai bine situației concrete date. Pentru aceasta conștientul necesită intrări și ieșiri. Una din intrări este F_c , aici cuvîntul de intrare cuprinde toate informațiile de care are nevoie organismul, și provine din subsistemul de prelucrare P prin intermediul filtrului F. Legătura dintre conștient și procesorul P este în ambele sensuri, conștientul transmițînd de asemenea informații către procesor pe calea C_p .

V- subsistemul "vitalității"; poate fi comparat cu o măsură (etalon) folosită de conștient pentru a avea o imagine despre condițiile necesare supraviețuirii întregului organism. Este într-un fel, o balanță ce se înclină mereu, fie în partea "pierderilor", fie în cea a "cîștigurilor" energetice, informînd în permanență conștientul despre aceasta.

M- memoria pe termen lung;

S- memoria pe termen scurt;

E- sistemul de efectori.

În memoria M este adus cuvîntul D provenind din analiza stării actuale, prin R și A, deci și cu contribuția dată de Ca. La ieșirea memoriei M, pe canalul M_p , către procesor, apare întreaga informație asociată cu evenimentul sau starea dată (memorie asociativă). În mod normal, însă, în stare de veghe, doar o parte din această informație ajunge la conștient, prin filtrul F. În anumite condiții (de exemplu, hipnoză), efectul filtrului poate fi exprimat și apare întreaga informație, altfel inaccesibilă. Astfel, de exemplu, anumite amintiri legate de emoții neplăcute, dureri, etc., chiar dacă nu ne sînt readuse în întregime la nivelul conștientului, ne transpun, totuși, într-o stare de disconfort sau neliniște.

În aceste cazuri, este afectat și semnalul ("comentariul conștientului") Ca; așa de exemplu, mergînd la dentist pentru o urgență - dureroasă - întreaga noastră atenție este încărcată cu senzația de durere, de neplăcere, și în acest caz, conținutul informațional al lui Ca este foarte sărac. În același timp, dacă

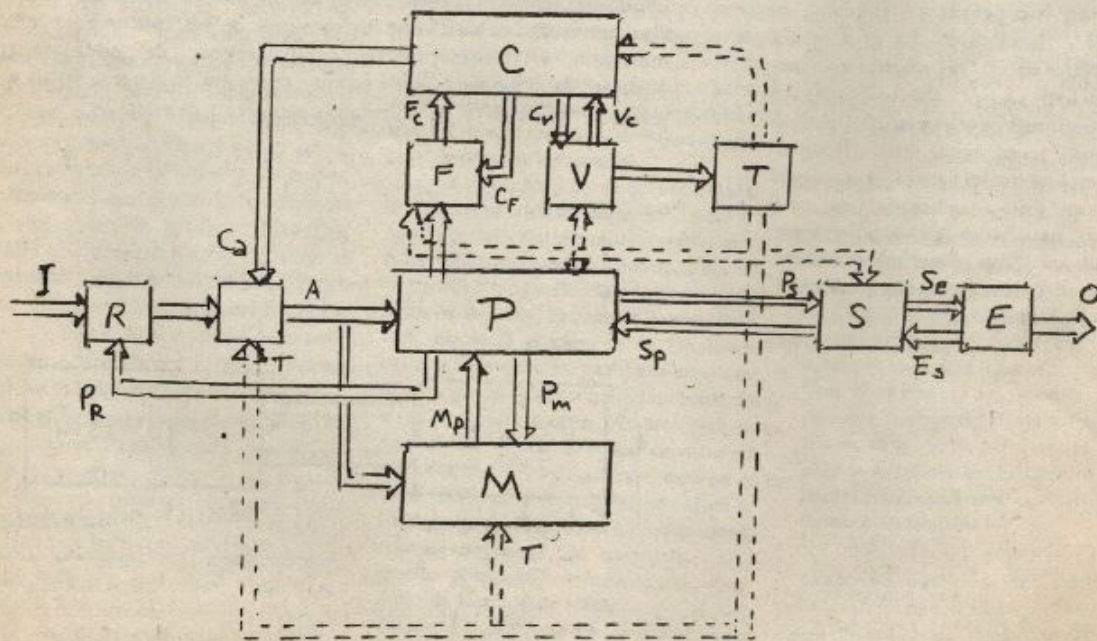

Fig.2. Model informațional al psihicului uman

mergem cu trenul și pe fereastră vedem un peisaj pitoresc, vacanța este în față și, eventual, avem și o companie plăcută, "cuvîntul de întare" va conține întreaga informație primită pe toate canalele, plus comentariul Ca din partea conștiinței, care va descrie exact starea în care ne aflăm. Se vede limpede că în primul caz, înregistrarea evenimentului se face cu un Ca redus la un minim necesar doar să mobilizeze rezervele organismului pentru supraviețuire.

Astfel de înregistrări se numesc **engrame** și reprezintă cauza multor tulburări de-ale noastre, afectîndu-se în mod neînuit comportamentul în orice clipă. De exemplu, simpla vedere a unui accident rutier poate declanșa readucerea unei astfel de engramă a unui eveniment similar, în care o persoană a fost implicată cu mult timp în urmă (înregistrare conținînd în principal senzații de durere și spaimă, cu un comentariu Ca asupra incidentului, extrem de redus) și, deci, imaginea "vechiului" accident nu revine ca atare în minte, persoana începînd să aibă senzații neplăcute (migrene, anxietate, etc.). De aceea, un tratament prescris de un medic, în acest caz, poate înlătura efectul - durerea, anxietatea - dar nu cauza, care reapare după un timp.

În lumina celor de mai sus, evoluția unei astfel de tulburări sau afecțiuni comportă cîteva faze, și anume:

a) faza latentă; imediat după producerea evenimentului determinant al engramei, cînd înregistrarea s-a făcut în memoria M, dar nu a existat situația care prin mecanisme asociative să recheme din memorie engrama respectivă. Pentru anumite evenimente, această fază poate fi lungă, comparabilă cu durata unei vieți omenești.

b) faza restimulativă, în care mecanismele asociative readuc la suprafață vechea înregistrare din memorie, iar efectul negativ începe să se manifeste.

c) faza simptomatică, a cărei instalare este condiționată de o intensitate sporită a restimulării sau de repetarea acesteia și în care se manifestă extern o stare de funcționare anormală a unor părți din organism. Apar dureri, comportări inadecvate situației reale, etc.

d) faza letală; se poate instala atunci cînd starea de boală ajunge într-un astfel de stadiu încît nici-o intervenție regulatoare nu mai poate menține organismul la nivel de supraviețuire.

Există deja procedee psihoterapeutice, care prin readucerea în minte a incidentelor producătoare ale traumelor respective, readucerea pe deplin conștientă, dau posibilitatea refacerii legăturilor logice - care lipsesc în cazul engramelor, cu Ca sărac informațional - și măresc astfel capacitatea de autoapărare a organismului. În aceste cazuri este împiedicată ajungerea în faza letală (psihoterapia abreactivă).

În lumina celor afirmate mai sus, apare acum limpede de ce o bioterapie nu poate da întotdeauna rezultate pozitive **definitive**. Activitatea bioterapeutului, indiferent de modelul de mecanism adoptat, este una care lasă intacte înregistrările din memorie legate de experiențele traumatiche. În cel mai bun caz, rezultatul acțiunii bioterapeutului poate readuce pacientul în starea de sănătate în care afecțiunea era latentă. Dacă nu apare efectul de restimulare, rezultatul apare ca permanent; în caz contrar, evoluția va cunoaște fazele de mai sus.

Teoria enunțată explică o mulțime de fenomene legate de psihologia personalității și, totodată, are o mare importanță în tratarea afecțiunilor psihosomatice (multe dintre cele "somatice" sînt, de fapt, "psihomatice", și din această cauză, terapia lor ar trebui esențial modificată).

(Traducere: A. T.)

CERCETĂRI DE BIOLOCAȚIE MARINĂ

Căpitan de cursă lungă Claudiu Dumitriu

Căpitan de cursă lungă Claudiu Dumitriu - inginer automatist. A lucrat la Institutul de Proiectări pentru Automatizare, în București și la Constanța. Lucrări experimentale (testări, investigații pe teren) în radiestezie, precum și teoretice (elaborare de modele).

CERCETĂRI DE BIOLOCAȚIE MARINĂ

căp. de cursă lungă Claudiu Dumitriu

Din cele mai îndepărtate vremi s-a observat că există oameni cu însușiri deosebite, naturale sau dobîndite, care și le manifestă în diferite moduri. Astfel în China antică erau oameni care indicau celor care-și construiau case dacă locul ales este bun sau rău, făcînd niște determinări cu ajutorul unor beșișoare subțiri. Locurile rele erau acelea cu accidente geologice (falii, cavități naturale în pămînt, contururi de zăcăminte, etc.). În Biblie se arată că în timpul fugii din robie a evreilor din Egipt, ajungînd în pustiu conduși de Moise, evreii au început să sufere de sete. Atunci Moise cu un toiag de lemn, a lovit într-o stîncă

(indicând locul unde se găsea apă-n.s.) din care a ieșit apă, evreii potolindu-și setea care-i chinuia. La noi (ca și în alte țări) în mod asemănător s-au depistat sursele de apă pentru fîntîni de către țărani fîntînari sau chiar unele zăcăminte de țiței pe Valea Prahovei, de aur în Munții Apuseni, etc.

Conform unor documente scrise, amplasarea unor sonde petroliere în jud. Prahova, între anii 1930-1942, aparținînd societăților petroliere Astra Română, Union, Concordia, etc., a fost făcută pe baza determinărilor radiestezeice ale ing. Simu Simeon, care a precizat poziția, adîncimea, natura și bogăția zăcămintelor de țiței sau gaze naturale, așa cum arată procesele verbale încheiate și autentificate de către notarii locali din acel timp, din zonă.

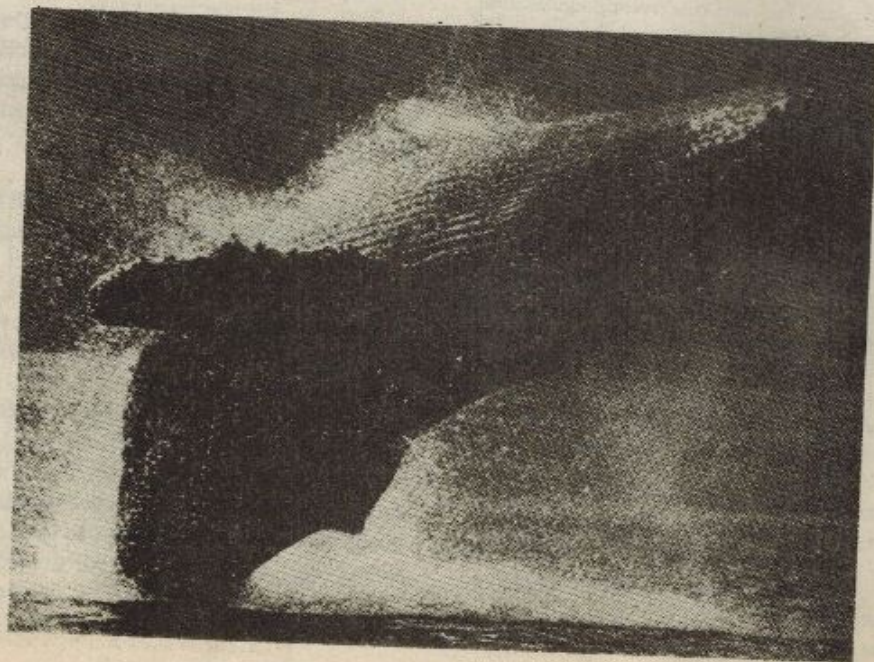
În toate țările lumii, există legende și mărturii despre oameni care puteau indica locurile unde se găsesc zăcăminte de țiței, aur, sare, etc.

În U.R.S.S., S.U.A., Franța, Cehoslovacia, Bulgaria, fenomenele de biodetecție (determinarea direcției la o țință în afara posibilităților de percepție normale ale organelor de simț), biolocație (determinarea poziției unor țințe aflate în afara posibilităților normale de percepție ale organelor de simț), radiestezie (recepționarea unor semnale purtătoare de informații în subconștient și decodificarea acestora, pentru precizarea parametrilor poziționali, cinematici, etc., ai țințelor generatoare aflate în subsolul pămîntului sau sub apă - zăcăminte, obiecte, ruine, goluri, etc. - fără aparate de măsură), telechinezie (deplasarea sau deformarea unor obiecte, structuri fizice, etc.), telegnoză sau premoniție (prevederea viitorului), materializări-dematerializări sau energizări-dezenergizări ale diferitelor structuri și sisteme materiale, etc., sînt studiate intens, în scopuri militare, economice, medicale, științifice, terapeutice, sociale, etc.). În acest scop au fost create institute, sau chiar sisteme de institute (în URSS, Bulgaria, SUA,

etc.) pentru abordarea multidisciplinară a acestor fenomene complexe, obținîndu-se rezultate deosebite. În alte state au luat ființă sindicate și asociații naționale ale radiesteziștilor (Franța). Sediul Asociației Internaționale a radiesteziștilor este în Franța la Paris. Periodic se organizează congrese, simpozioane, etc., ultimele avînd loc la Paris, Praga, Varșovia, Moscova (1990), iar unele asociații editează publicații periodice (Franța - revista "L'inconnu" - lunară). În Franța și SUA în cadrul poliției și al filialei Interpol sînt utilizați un mare număr de radiesteziști specializați în descoperirea de persoane dispărute, de traficanți și depozite de droguri și arme, etc. Există numeroase persoane particulare care practică aplicațiile practice ale acestei științe (psihotronica) ca profesie, în domeniile: consulting-ul în afaceri, matrimonial, politic, militar, etc., sau diferite tipuri de bioterapii energizante (Rhei-Qi, Lao-Gong, etc.) cu efecte benefice asupra stărilor de sănătate și vigoare, etc.

În cadrul cercetărilor fundamentale efectuate în 1978 privitoare la biocîmpul sistemelor vii (umane, animale, vegetale) a zonelor, funcțiilor și parametrilor caracteristici biocîmpurilor (ca spațiu permanent însoțitor pe timpul vieții al sistemelor vii în care acestea își extind influențele și o parte din activitățile bioenergetice) autorul a făcut numeroase experiențe, pentru confirmarea sau aplicarea ipotezelor de lucru, sau a aparatului teoretic propriu construit. Dintre acestea se pot reda următoarele:

- Pe data de 21.10.1983, împreună cu un grup de colaboratori, cu ocazia unei ieșiri în mare din Constanța spre Capul Midia, autorul a determinat prin biodetecție, închis într-o cabină fără vizibilitate, sub control de pe o navă în marș, direcții la geamanduri, bărci, aflate la cca 5 km, la nave aflate la distanțe între 17-34 km (dincolo de orizont),

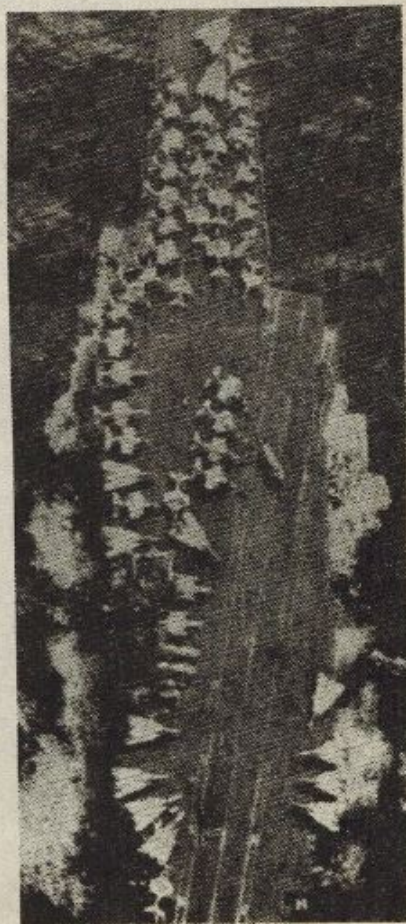
etc., distanțele și țintele fiind confirmate prin radar-ul navei. Cu această ocazie s-a reperat poziția unei epave scufundate la 25 m de la 1 km distanță, confirmată ulterior de scafandri autonomi, care după o zi de lucru au scos la suprafață și clopotul navei scufundate pe care era inscripționat: "AMSEL HAMBURG 1910", ajuns ulterior la Muzeul Marinei din Constanța. În acest context au fost biolocați și urmăriți și scafandrii autonomi în deplasare la imersiune.

- Un alt experiment de biolocație a fost realizat în premieră de autor în lunile decembrie 1985 - ianuarie 1986. Comandînd mineralierul BĂCEȘTI cu un deplasament de cca 83.000 tdw încărcat, al I.E.F.M. NAVROM Constanța pe ruta Narvic - Norvegia spre Anvers - Belgia, s-a iscat o furtună foarte puternică care a bîntuit vreo cîteva zile. Datorită curenților de maree foarte puternici din Marea Nordului, a vîntului de forță 12 B.S., a valurilor foarte mari, a cerului acoperit, a ceței foarte dese (vizibilitate sub 100 m) și a defectării aparaturii de determinare a punctului navei prin satelit și prin radio, a prezenței în zona probabilă de navigație a fundurilor mici și a unei erori probabile de punct de cca 30 km (confirmată prin determinările ulterioare), situația navei, mărfii și echipajului devenise foarte critică, periculoasă. Șansele de a scăpa fără un eveniment maritim negativ (eșuare, avariere a navei, care în condițiile existente duceau în mod sigur la pierderea vieții echipajului, a mărfii și a navei) scăzuseră foarte mult. Radarele de la bord, cu toate performanțele lor tehnice, nu mai arătau în jurul navei decît o pată albă pe o zonă de cca 6 km pe rază, datorită valurilor foarte mari care creeau ținte false și a ceței dese din zona de navigație. Micșorarea adîncimilor apei, în drumul navei, indicate de sonda ultrasonoră, a impus micșorarea vitezei de deplasare a navei. În condițiile existente ancorajul sau lăsarea la apă a unei părți din lanțul ancorei pentru evitarea eșuării navei, ar fi dus la pierderea acestora, fără a evita eșuarea și distrugerea navei cu tot ceea ce era la bord.

Determinarea punctului navei pentru a poziționa și evita pericolele posibile din drum, devenise vitală. Ofițeri, marinari, motoristi, sesizaseră pericolozitatea situației, astfel încît înafara personalului de serviciu din compartimentul mașini, puțini membri ai echipajului mai erau prin cabine, în interioarele inferioare ale navei.

Neliniștea se citea pe toate fețele, însă tot echipajul se străduia să execute cît mai bine dispozițiile primite și sarcinile proprii. În această situație disperată am apelat în premieră mondială la procedeele biolocației. Am ales după hartă un reper caracteristic pentru biodetecție - două geamanduri radar - reflectoare foarte apropiate, invizibile în acel moment prin radar sau cu ochiul liber (reconstituirea a arătat că în acel moment ele se găseau la circa 16 km de navă), poziționate pe hartă. Închis în camera hărților, fără vizibilitate exterioară, avînd o echipă de ofițeri în timonerie pentru siguranța navei și consemnarea navigației, am executat bionavigația, determinînd biorelevmentele prova succesive la repere, consemnate de ofițerul cu navigația,

căruia i le comunicam. Determinările s-au făcut cu ajutorul a două indicatoare în formă de "L". O perioadă de cca 2, 5 ore, fără ca echipa de ofițeri să intervină sau să confirme observarea reperelor în radare sau vizual (conform instruirii pe care le-o făcusem anterior) atunci cînd acestea au intrat în câmpul vizual al lor. Determinările ulterioare au arătat că eroarea în plan orizontal între relevmentele adevărate și acelea biolocate, nu au depășit niciodată 2, 5 grade și aceasta numai atunci cînd țintele, avînd dimensiuni mari, erau la distanță mică de navă. Direcția de repere a fost determinată sigur, schimbînd apoi drumul navei cu 13 grade la stînga, astfel ca nava să treacă "lipit" de repere pentru a putea fi văzute pe ceața existentă. După indicarea traversului la repere, am ieșit afară din camera hărților aruncînd indicatoarele și am observat împreună cu ofițerii bordului geamandura reper inscripționată caracteristic, cu schelet metalic negru cu dungi galbene și numărul de ordine indicate pe hartă, situată în stînga navei la cca 30 m conform intențiilor inițiale ale comandantului. Nava a fost adusă astfel într-o poziție sigură prin mijloacele radiesteziei, reacțiile operatorului au fost continui, puternice, sigure. Bionavigația a fost trecută în jurnalul de bord al navei "BĂCEȘTI" conform regulilor, certificînd această premieră cu parametri ieșiți din comun.

INTERACȚIUNI BIOLOGICE LA DISTANȚĂ

dr. Eugen Celan

INTERACȚIUNI BIOLOGICE LA DISTANȚĂ

Eugen Celan.

Spre deosebire de sistemele fizice, sfera biologicului în special aspectele transferului energetic și informațional între structurile vii, ridică încă multe necunoscute. Exemplul cel mai direct este poate marele capitol al interacțiunilor energetice și informaționale implicate în schimburile la distanță în și între sisteme biologice și în primul rând de fenomenele de tipul interacțiunii om-plantă, descoperită de către Backster. Aceste aspecte și altele de aceeași natură, l-au făcut pe Schrödinger să afirme: "Rezultă că materia vie cu toate că nu eludează "legile fizicii" așa cum au fost stabilite pînă acum, poate implica și "alte legi ale fizicii" încă necunoscute, dar care odată relevate, vor deveni o parte la fel de esențială a acestei științe, ca și primele".

Multitudinea de forme de energie manifestate în organismele structurate biologic și legat de ele, interacțiunile la distanță de tipul organism animal-plantă și plantă-plantă, par a fi legate de ceea ce în ultima vreme se conturează sub conceptul de "biocîmp".

Constatăm astfel că legat de prezența biocîmpului, se conturează ideea că multe dintre noțiunile noastre sînt recepționate fără ca noi să fim conștienți de aceasta. În acest context, noțiunea de "ecoinformație" introdusă de A. Timošenco și G. Constantinescu, conturează cadrul larg pe care transferul informațional îl joacă nu numai în și între sistemele biologice organizate, ci și în cadrul mult mai larg legat de materia vie și cea nevie, atît la ecosisteme cît și la oricare dintre subsistemele acestora.

Remarcînd paralelismul existent dintre manifestările bioelectrice înregistrate la plante și

animale, lucrările lui J. Chandra Bose, sugerau încă din 1900 prezența unui cîmp de acțiune biologică. Existența unui biocîmp uman, fusese de altfel conturată prin lucrările lui A. Sturmann, reluate de către von Reichenbach. Cercetările ulterioare ale lui A. Gurvici asupra razelor mitogenetice, cele ale lui Rossi și Facchini, ale lui F. A. Popp, R. Dobrin și alți cercetători de marcă, asupra emisiunilor fotonice în spectrul vizibil și UV la plante și om, au demonstrat clar prezența unor forme radiative de disipare energetică, care prin cîmpurile create sînt capabile să inducă schimburi de informație biologică la distanță.

Studiile lui Pierakos și De la Warr, au constatat prezența unor cîmpuri luminiscente, diferit pulsatorii, variînd între 10 și 30 pulsații pe minut, la frunzele de plante, în funcție de orientarea lor față de punctele cardinale. Lucrările lui G. Lakhovski, au demonstrat capacitatea unor cîmpuri de radiofrecvență de a interacționa cu organismele vii, producînd stagnarea evoluției unor procese neoformative maligne.

Lucrările lui Kirlian, Szent-Gyory, Adamenco, Sedlak, au demonstrat ulterior prezența unor configurații energetice ce acompaniază structura fizică a organismelor biologice, cunoscute sub denumirea de bioplasmă.

Problematica aceasta capătă valențe sporite printr-o implicare imediată de natură practică, cînd este privită în contextul interacțiunilor desfășurate în spațiul de reacție inter și intracelulară precum și în interstițiile și țesuturile unui organism. În acest sens, lucrările acad. V. Kaznaceev, demonstrînd "efectul citopatic în oglindă", prin care s-a arătat că celule bolnave induc în cele sănătoase aflate la distanță, numai pe cale radiativă și în lipsa oricărui alt contact direct, modificări citopatologice identice cu cele ce le-au provocat noxele toxice sau agenții virali, au o majoră implicație medicală. Aceste implicații se referă mai ales la transferul de bioinformații în mecanismele patogenzei neoplaziilor.

După cum se știe, actualele teorii asupra genezei neoplazice, nu pot explica mecanismul prin care celulele neoplaziate, aflate într-un organism sănătos și neeliminate de către sistemul imunitar de supraveghere, sînt totuși suprasate de către țesuturile normale. Nu a fost încă oferită o explicație nici mecanismului de amorsare capabilă a determina formațiunea neoplazică de dimensiune subcritică, să treacă în stadiul de masă critică urmată de o proliferare expansivă și invadantă. Nu au putut fi total descifrați factorii metastazării și nici fiziopatologia stărilor precanceroase. Se conturează astfel ideea că

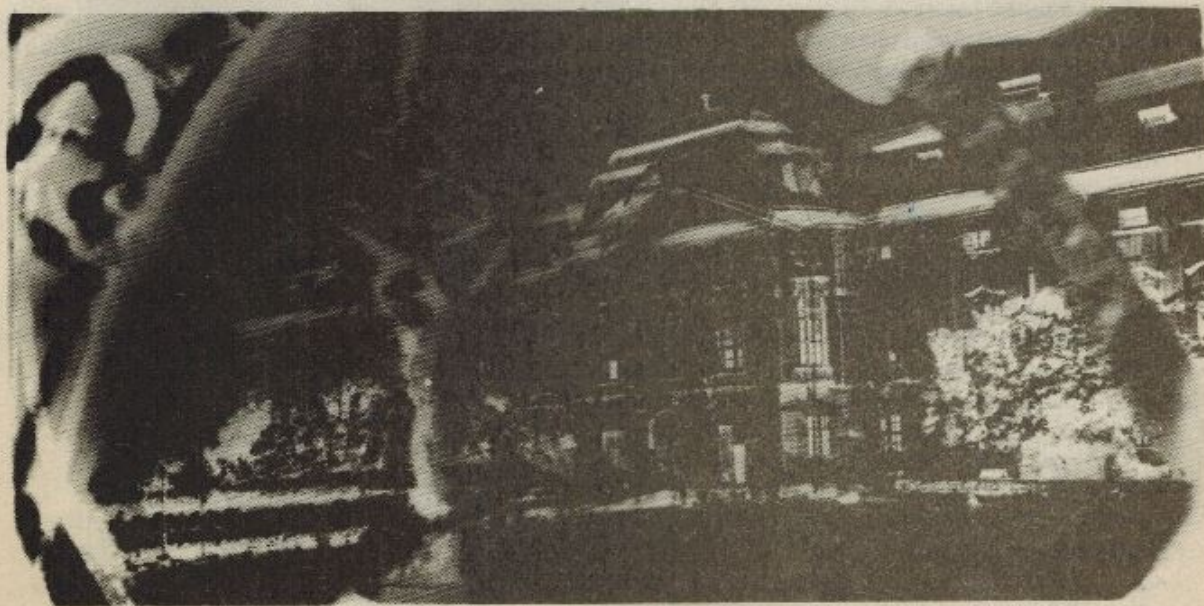
la baza acestor procese stau procese de tipul interacțiunii la distanță, desfășurate în spațiul de interacțiune dintre celulele și țesuturile unui organism, asemănătoare în multe privințe celor manifestate în sistemele om-plantă și plantă-plantă.

Cercetările lui Cleve Backster, orientate direct pe problemă, au fost reluate și confirmate de M. Vogel împreună cu W. Lamb și de bulgarul Atanas Smilov. Toți au utilizat însă în experiențele efectuate, numai colectarea și măsurarea potențialelor electrice de suprafață colectate de la frunzele plantelor în experiență. Înregistrate sub forma unor grafice ale căror pik-uri, coincidente cu anumite acțiuni ale agentului inductor / organism animal sau vegetal supus stresărilor / constituie răspunsul plantei martor la stimulii induși la distanță, ele reflectă transmiterea la distanță a unei informații biologice, printr-un semnal ale cărui purtătoare și canal de transmitere nu se cunosc încă. Se reține însă reacția foarte puternică a organismului receptor, în stările de la limita vieții înregistrate la organismul inductor. Nu s-a putut preciza până acum dacă acest fenomen este datorat unei creșteri a densității de putere a semnalului emis, sau unei (re)modulări a acestuia, capabilă de a transforma proprietățile semnalului în sensul măririi coeficienților de densitate a informației vehiculate, a argumentării redundanței, a creșterii valorii transmitanței canalului purtătoarei sau eventual rezultând din mixajul acestor factori.

Această situație ne-a determinat ca împreună cu doamna Godeanu să recurgem la utilizarea electronografiei ca metodă de apreciere a reacției organismului inductor la noxa stresantă aplicată, a gradului

de reacție a organismului receptor la manifestările primului ca și a raporturilor și corelațiilor dintre aceste două organisme, pe o durată limitată a timpului de acțiune a noxei stresante. Experimentele au utilizat electronografe construite de ing. V. Soltuz și ing. C. Cojocaru, iar ca plante în experiență s-au folosit exemplare acvatice din Fam. Araceae (*Pistia stratiotis*). Aprecierea reacției plantelor s-a făcut pe baza determinării pe electronografiile luate în diferitele momente ale experienței a caracteristicilor amprentelor electronografice induse de impulsurile aplicate. Au fost utilizate două plante de aceeași vîrstă și masă vegetativă, introduse în două vase diferite, plasate la distanță de cca. 1 m. Planta inductoare a fost intoxicată cu triazină 40 mg/l, introdusă direct în apa din vas.

Electronografiile efectuate înainte de începerea experienței la ambele plante, cât și cele ridicate seriat la diferite intervale de timp, au evidențiat modificarea paralelă la cele două plante aflate la distanță și în vase diferite, a valorilor amprentelor luminescenței produse. Paralelismul existent între variația mărimii și densității luminoase a haloului aurei celor două plante, care inițial crește după introducerea toxicului, pentru ca ulterior să scadă (după atingerea unui maxim), duce la concluzia că între planta stresată și cea martor se stabilește o relație de transfer a unei informații biologice de la inductor la martor. Această reacție, decelabilă și pe calea variației potențialelor electrice de suprafață colectate și înregistrate grafic, directă și proporțională este mai scăzută la planta martor (receptoare) și poate fi urmărită în timp.

INVESTIGAȚIA ÎN PSIHOTRONICĂ CÎMPURILE FIZICE ALE OMULUI

(urmare din nr. 1/1990)
ing. Alex. Timošenco

Radiația termică infraroșie caracterizează în general temperatura pielii cauzată, la rîndul ei, de fluxul sanguin capilar. Ea se manifestă cel mai evident în banda medie a infraroșului (13-14 microni - lungime de undă) mărimi în care intensitatea radiației atinge în jur de 10 miliwați pe cm^2 adică peste 100 wați pe întreaga suprafață a corpului. Este caracteristică adîncimea de absorbție a acesteia în țesuturile biologice de cca 100 microni, motiv pentru care această radiație poartă informații privind temperatura epidermei și implicit, asupra microcirculației în piele (fluxul sanguin capilar). Aceste date referitoare la dinamica hemato-capilară au o importanță deosebită în tabloul urmăririi modificărilor fiziologice, în cazul aplicării unor proceduri bioterapeutice.

Zonele cele mai active ale corpului omenesc din punctul de vedere al duratei, a manifestărilor în timp și care prezintă un maximum de conținut informațional sînt fața și mîinile. Din acest motiv metoda prezentă s-a impus a fi una dintre cele mai utilizate în investigarea tabloului fiziologic al subiecților cu osebire în cazul acțiunii bioenergetice de la distanță (atît al bioterapeutului cît și a pacientului). Subliniem aici aria unui alt fapt interesant și anume: radiația în infraroșu provenită de la suprafața corpului omenesc poate avea o putere maximă de 200-300 wați și este capabilă să transmită informații despre distribuția temperaturii în zonele respective pînă la distanțe de zeci de metri. Această putere de penetrare spațială este posibilă întrucît conținutul informațional nu este absorbit de atmosfera înconjurătoare.

Radiația termică din profunzimea corpului este foarte slabă; intensitatea acesteia în domeniul undelor decimetrice se limitează la ordinul 10^{-12} W/Hz, cm^2 . Cu toate acestea adîncimea caracteristică de absorbție în țesuturile biologice atinge cîțiva centimetri, punînd în evidență date referitoare la variațiile de temperatură ale creierului și a altor organe interne sau mușchi. Rezoluția este de cca 1-2 cm. iar sensibilitatea unor aparate de acest gen ajunge la o zecime de grad!

Foarte utilă s-a dovedit această metodă, în investigarea proceselor legate de somn și de vise, inclusiv în urmărirea comportamentului în timpul tranșelor hipnotice sau mediumice.

Chemoluminescența optică, legată în primul rînd de oxidarea lipidelor, poartă informații asupra

gradului de saturare al țesuturilor cu oxigen, statutului antioxidant al organismului ș.a. Puterea radiată este foarte mică: fluxul emis este de aproximativ cîțiva fotoni pe secundă și pe centimetru pătrat, corespunzînd la un flux de energie de cca. 10^{-16} W/ cm^2 . Evident că anumite informații conține și atmosfera ("cîmpul chimic") legată de expirarea gazelor din organism, transportul apei (vapori, suspensii) sau a altor componente, prin piele, în procesul transpirației, etc.

Radiația optică, ce ne interesează în contextul de față, este zgomotul termic din domeniul de ultrasunete, provocat de organele interne. Țesuturile biologice sînt destul de "transparente" în domeniul 1-10 MHz (în această "fereastră" pot fi înregistrate de pildă radiațiile în domeniul ultrasonor provenind de la mușchi), iar intensitatea (fluxul de energie) nu este mare, ci doar de ordinul a 10^{-16} W/ cm^2 în banda de 100 kHz. cu toate acestea, lungimea de undă a unor astfel de radiații "acusto-termice" este de cca. 1 mm., adică cu mult mai mică decît radiația termică în domeniul radio rezultată de la aceeași profunzime, pentru respectivul organ intern (de ordinul cîtorva centimetri). Datorită acestui fapt, o "cartare" efectuată după metoda descrisă prezintă o putere de rezoluție deosebit de bună. S-a ajuns astfel la măsurarea temperaturii la o adîncime de cîțiva centimetri înăuntrul corpului uman, cu o sensibilitate de contrast de aproximativ două zecimi de grad! Este evident că, folosind asemenea echipamente și tehnici de măsură, nu pot fi trecute cu vederea modificările cele mai subtile ce se petrec în mod obiectiv la nivelul organismului, în cazul studierii diverselor fenomene (privite cu cel mai mare interes de unii, controversate însă de alții) legate de transferul la distanță al bioenergiei.

Semnalăm existența societății NATECO, ce și propune să propulseze terapia naturistă. Inițiată de un grup de oameni înimoși, în frunte cu Dalia Neiu, Eugen Rotaru, Adrian Dragomir și dr. Virgil Stroescu, societatea are, de acum, peste 200 de membri, precum și o serie de planuri mărețe, dintre cele mai necesare societății românești. Vom reveni în numerele viitoare.

BIOSENZORUL UMAN ÎN PROCESUL BIOLOCATIEI ACTIVE

ing.
CONSTANTIN COJOCARU

Biodetecția cuprinde în sfera cercetărilor ei și subdomeniul biolocației (active) ce se produce numai prin participarea nemijlocită a omului, el însuși constituind elementul de recepție (receptorul). Pentru punerea în evidență a biolocației se utilizează în prezent diverse dispozitive indicatoare ale semnalului radiesteziic. Acesta la rândul său (s.r.) fie natural fie artificial constituie cauza în sine a producerii fenomenului de biodetecție și în special a biolocației. Semnalul natural radiesteziic este generat de falii, cavități subterane, zăcămintele aflate la adâncimi diferite, ape subpământene, etc. iar semnalul radiesteziic artificial, numărând printre cauzele producerii sale epave vechi sau noi, nave, construcții subterane cât și generatoare de semnal radiesteziic artificial (1).

Prospectarea radiesteziiei prin metoda biolocației cu ajutorul dispozitivelor indicatoare în "L" simple sau modernizate se face în zonele de semnal radiesteziic. Prezența acestuia se citește în încrucișarea (bifurcarea) barelor orizontale ale di-

spozitivelor susmenționate, pe toată durata deplasării operatorului radiestetizat spre zona emițătoare.

Sensibilitatea acestor zone - mai mare sau mai mică - poate fi evidențiată, practic, pe teren, în funcție de sensibilitatea operatorului radiesteziist.

Studiind cu atenție fenomenul biolocalizării unui prag de ușă - care este întotdeauna un bun generator de s.r. - pe un număr mare de operatori de biolocații am reușit să ordonăm clasificarea acestora pe criteriul sensibilității (2). Estimarea gradului acestei calități a temperamentului sau a inconștientului s-a materializat prin distanța față de mijlocul pragului, măsurată la locul de producere a încrucișării (bifurcării) barelor orizontale "L", pe timpul deplasării operatorilor spre respectiva ușă.

Folosind dispozitivele de indicare simple, în "L" am distins cu ușurință trei categorii de operatori radiesteziști:

a) hipersensibili, care au detectat pragul ușii de la o distanță mai mare de 30 cm până la 2 m..

b) mediu-sensibili a căror s.r. a fost capabil să localizeze pragul ușii de la 0 la 50 cm.

Am inclus în această grupă (b) și pe acei operatori radiesteziști care "sesizau" prezența pragului, chiar și după ce, în mișcare cu dispozitivele indicatoare în "L", îl depășeau pe acesta cu 0 - 50 cm!

c) categoria zero sensibili - include acele persoane la care nu se produce fenomenul de biolocalizare pe timpul deplasării cu dispozitivele indicatoare în "L" în poziții de lucru.

Perfecționările dispozitivelor indicatoare în "L" în sensul reducerii la minimum a frecării în punctele de asigurare a rotației barei orizontale au condus la creșterea nesemnificativă (doar de ordinul a 20-30 cm !) a distanței de detectare (anticipare) a pragului de ușă, cât și a altor surse de s.r..

Ponderea de detectare (biolocalizare) în cadrul ansamblului om - instrumente de lucru în cazul acestor dispozitive indicatoare în "L" este de partea operatorului radiesteziist, care are contribuția esențială (de aici și denumirea de bio... locație de

peste 70-80%, dacă neraportăm la categoriile de operatori radiesteziști de mai sus, cât și la modernizările dispozitivelor indicatoare).

Formulăm ideea că aceste dispozitive indicatoare în "L" simple, nu oferă nici o posibilitate de selectivitate, de separare a surselor de semnal radiestezic după natura lui.

Cercetările noastre, asidue utilizând atât dispozitivele indicatoare în "L" în combinație cu generatoarele de s.r.(1) cât și mostrele de materiale implicate în generare (zăcămintele subterane, apă, gol de aer, etc.) au condus la fundamentarea (3) unor noi metode, procedee și aparate, punând astfel bazele, în premieră, a bioloacăiei active, deosebit de eficientă în procesul detectării de zăcămintele, nave, etc.

Atașarea la corpul unui operator (la piept) radiestezist a unui generator unidirecțional de s.r. a creat posibilitatea de a avea selectivitate pentru anumite "înte" de s.r. dispuse, fie sus sau jos la verticala locului, fie în apropiere (sub operator) sau depărtate de acesta (cazul navelor și epavelor) iar a mostrei (în mîna operatorului) - de a selecta numai acele "înte" identice cu acesta! Acest exemplu evidențiază cum mijloacele și procedeele tehnice au făcut să crească capacitatea de selectare și detectare a individului, a părții bio, și cum a sporit rolul tehnicii, a instrumentelor din ansamblul om - instrumente de lucru!

Aceasta ar putea constitui

o latură obiectivă, demonstrativă a existenței fenomenului de bioloacăie!

În prima perioadă de dezvoltare a bioloacăiei active procedeele acesteia au fost aplicate cu mare succes cu predilecție de operatorii radiesteziști medii sensibili. Inițial se intuise că generatorul unidirecțional de s.r. artificial trebuie suspendat la piept, avînd rolul de a bloca toate s.r. nedorite, în afara celui selectat cu mostra. Întrucît nivelul acestui generator de s.r. nu era prea mare, el nu putea bloca (anula) sensibilitatea unui operator hipersensibil, astfel că acesta nu părea a fi afectat de prezența generatorului de s.r. suspendat la piept în procesul biolocalizării unor "înte" de s.r.

Oricum s-a putut aprecia prin măsurători că distanța de detectare a pragului de ușă sau a altor surse de s.r. scade la acești operatori cu 20-30 cm. prin suspendarea generatorului la pieptul operatorului (!), dar fără să afecteze, în principiu, biodetec-tarea.

Menținîndu-se aceeași distanță de suspendare la nivelul pieptului s-au confecționat generatoare de s.r. artificial la nivel mai mare (4), eficace la numeroși operatori radiesteziști hipersensibili, dar nu și la cei mai sensibili din această categorie!

Ridicînd mai sus, spre capul operatorului radiestezist generatorul de s.r. cu un nivel relativ mic de s.r. au putut fi "blocați" un număr din ce în ce mai mare de operatori

radiesteziști hipersensibili pe măsura deplasării generatorului spre zona occipitală a operatorului radiestezist. La cei mai sensibili a fost necesară aplicarea generatorului chiar pe epifiză pentru a "bloca" complet acești operatori radiesteziști.

Prin aceasta se demonstrează că biosenzorul uman își are sediul în zona occipitală a capului în zona epifizei, și el este "vinovat" de producerea fenomenului bioloacăiei, biodetecției.

Explicarea producerii fenomenului de bioloacăie ar fi în acest caz următoarea: la pătrunderea în zona de acțiune s.r. natural sau artificial de către operatorul radiestezist, avînd dispozitivele de indicare în "L" în poziție de lucru, s.r. ajungînd la biosenzorul uman provoacă o mișcare de suspinație (pronație) involuntară a mîinilor operatorului determinînd, prin aceasta încrucișarea (bifurcarea) barelor orizontale ale dispozitivelor indicatoare în "L"! Aceasta ar fi și pe linia teoriei ideomotoare a producerii fenomenului de bioloacăie, însă cu o explicare fizică a locului de afectare, biosenzorul uman!

Pentru a perfecționa dispozitivele de indicare în "L" am înlocuit barele orizontale cu alte forme, ajungînd la cea sinusoidală care pare a fi optimă în ceea ce privește distanța maximă de anticipare a detectării surselor s.r. cât și pentru repetabilitatea unui gen de măsurări specifice diverselor surse naturale de s.r. Pe baza formei sinusoidale a

dispozitivelor de indicare de tip sindiscobil a fost creată și o nouă metodă de biolocație activă, noi procedee de lucru mult mai eficiente și rapide, care constituie obiectul dosarului OSIM nr. 138657/1989.

Rezultatele obținute susțin încă o dată prin procedee cunoscute în radiotehnică că semnalul este de natură ondulatorie!

Măsurătorile făcute în teren, și la un prag de ușă permit să se tragă concluzia destul de importantă, referitoare la obiectivitatea fenomenului de biolocație, și anume, decurgând din raportul dintre partea bio și partea tehnică în cadrul procesului de biolocare, care de astă dată este modificat net spre natura tehnică. Luînd, spre exemplu, categoria mediu sensibili la un asemenea operator radiestezist lucrînd cu dispozitivele sindiscobil (optimizat pentru indi-

vid) se reunește detectarea pragului de ușă cu 2-2,5 m față de barele orizontale ale dispozitivelor indicatoare în "L" de 0,30-0,50 m! Pentru acest caz se observă o creștere a raportului instrumente de lucru / operator radiestezist de cca. 5-7 ori (!), ceea ce conduce la concluzia că fenomenul de biolocație este obiectiv și de natură fizică certă, că măsurătorile sînt cu o mare pondere de obiectivitate (dictată de aportul preponderent de cca. 75-80 % al instrumentelor de lucru!), de 20-25% de natura subiectivă, ținînd de operatorul radiestezist, de biosenzorul său uman, de antrenamentul său.

Se observă cum în cadrul evoluției instrumentelor de lucru, pe parcursul cercetărilor noastre ponderea (componența) subiectivă a rezultatelor măsurătorilor dictată de prezența iminentă a omului în procesul

de biolocație activă cu biosenzorul uman, a scăzut de la 100% la 20-25% (!) lucru ce determină o mai mare încredere în biolocația activă prin rezultatele mai certe obținute la teren.

Astfel, în prezent s-ar putea afirma că ansamblul om-instrumente de lucru reprezintă în procesul de biolocație activă un aparat de măsură cu o eroare maximă de măsurare de 20-25% (dictată tocmai de partea subiectivă a ansamblului!).

Oricît de mult s-ar reduce contribuția elementului om, prin modernizarea tehnicii aferente, procesul de biolocare nu se poate săvîrși fără el, deocamdată (!). De aceea rămîne în vigoare și spre desăvîrșire denumirea de biolocație ceea ce implică ne-mijlocit participarea omului cu biosenzorul uman în procesul cercetării radiestezice.

QUO VADIS PARAPSIHOLOGIA ?

EUGEN CELAN

(urmare din numărul 1/90)

Unul dintre marile capitole ale parapsihologiei ce se regăsește în extrem de multe aspecte ale fenomenologiei pe care ea caută să o înțeleagă este așa numita interacțiune la distanță. Obiect al unor aprige dispute, această realitate biologică care poate fi întâlnită pe diverse paliere de integrare a structurilor animate de ceea ce se numește "bios", a fost incriminată ca argument major al imposibilității de transmitere a unor informații, atât timp cât un canal și o purtătoare a semnalului nu sînt evidențiate. Iar în interacțiunea la distanță manifestată și descrisă în parapsihologie, atât canalul cât și purtătoarea nu se cunosc încă. Apărea astfel o contradicție față de teoria care postulează că în afara materiei, energiei și câmpului, nu se poate stabili o legătură biunivocă între un emițător și un receptor. Acest argument irefutabil, era adus, chiar dacă o bogată experiență, mai mult poate empirică, demonstrase posibilitatea unei atari prezențe. Ilustrative în acest sens sînt cazurile telepatiei și telechineziei. Și totuși achizițiile recente ale fizicii experimentale și teoretice, vin să contrazică prezumțiile inițiale furnizînd argumente în favoarea posibilității existenței în natură, chiar și cea inanimată, a interacțiunii la distanță. Explicarea fenomenului ca atare, pentru a se înscrie în limitele necontradictorii ale actualelor noastre cunoștințe, a impus pe de altă parte introducerea unui nou concept în cadrul cunoscut al celui de câmp și anume cel de câmp potențial.

Cercetările fizicienilor Yakir Aharonov și David Bohm (publicate inițial în *Physical Review* în 1959), au ridicat problema realității fizice a interacțiunii la distanță în lumea subatomică. În esența ei demonstrează că o particulă încărcată ce se mișcă pe o traiectorie apropiată de un câmp magnetic sau electric, își modifică - fapt sesizabil prin măsurători - dinamica, fără a interacționa în nici un fel cu aceasta. Concluzia autorilor este că asupra sarcinii acționează direct nu câmpul, ci potențialul.

O confirmare a experimentului vine

din partea grupului de cercetători de la Universitățile Missouri, Columbia, și Melbourne. Acestea conchid că rezultatele confirmate ale fenomenului de interacțiune la distanță, nu pot fi explicate în cadrul uzual, introducînd tocmai conceptul de câmp de potențial, responsabil de producerea fenomenului. Indiferent de natura explicațiilor date, interesează aici faptul că posibilitatea existenței reale a interacțiunii la distanță este demonstrată fizic-experimental.

Un alt fenomen studiat de psihotronică și asupra căruia s-a discutat foarte mult în contradictoriu, este clarviziunea, în afara căreia aspectele de retro și precogniție devin principalele domenii de dispută. Studii științifice asupra precogniției încep în anul 1934, cînd prof. Rhine de la Univ. Duke, inaugurează primele cercetări. Printre altele, prof. Rhine studiază fenomenul predicției sub aspectele sale statistice, observînd capacitatea unor persoane dotate de a predicționa - cu un coeficient statistic semnificativ - seriile de numere aleatorii, pe care un generator de numere aleatorii le producea. Ulterior, procedura a devenit mai rafinată, generatoarele de numere aleatorii fiind înlocuite cu dispozitive bazate pe surse de dezintegrare atomică spontană, care nu pot fi influențate din afară.

Printre subiecții capabili de clarviziune, unul dintre cele mai interesante și poate mai aprofundat cercetate, este al cunoscutei bulgăroaice Vanga Dimitrova. Capacitatea acestei oarbe, de a descrie evenimente care s-au produs sau care vor avea loc, fără ca ea să aibă cunoștință despre persoanele implicate, a impresionat prin ridicatul procent de confirmare a predicțiilor sau retrocognițiilor. O celebritate similară a cunoscut-o și G. Croiset, la serviciile căruia au apelat uneori și polițiile mai multor state, date fiind informațiile pe care el le putea furniza în elucidarea unor cazuri deosebit de complicate.

Apărent venind în contradicție cu legile naturale cunoscute nouă, aceste fenomene încep să-și ridice cite un colțisor al vîlului de

necunoaștere ce le înconjoară. Să notăm astfel, legat de experiența doctorului Dougal, că cercetări efectuate în cu totul alt domeniu și anume în mecanica motoarelor reactive, au demonstrat prin măsurători confirmate, faptul că în regim de lucru și în condiții de vibrații puternice, apare o modificare ponderală a masei combustibilului utilizat. În aceeași condiții de lucru ale mediului cu trepidații busola unui vapor nu mai indică exact Nordul.

Dar una dintre cele mai incitante enigme pe care le-a provocat cercetarea astrofizică, fără a bănuși directele sale implicații în parapsihologie ne este furnizată de lucrările cercetătorilor N.A. Kozirev și V.V. Nasonov efectuate la observatorul astronomic din Crimea, care par a introduce în realitatea cu care am fost obișnuiți să trăim, ca fiind obiectivă, aspecte de SF. Într-o suită de două lucrări publicate de aceștia în 1980 sub egida Acad. de Științe a URSS: "Despre unele proprietăți ale timpului, găsite prin cercetări astronomice" și "Demonstrarea astronomică a realității geometriei cvadridimensionale Minkowski", sînt examinate unele observații astronomice total inedite ce vin în sprijinul ipotezelor și teoriilor științifice ce susțin că în continuumul spațiotemporal cvadridimensional al geometriei Minkowski, unele aspecte ale cauzalității permit implicarea posibilității legăturii prin timp a trecutului cu viitorul. Avansînd și speculația de-a dreptul fantastică după care timpul ar putea produce energie, autorii emit și demonstrează că acțiunea prin timp se realizează nu numai cu viteza finită a luminii, ci și instantaneu, adică cu viteze tinzînd spre infinit. În aceste context, putem considera că vitezele supraluminice ale prezumtivilor tahioni, apar ca un caz particular, lucrările sus citaților autori furnizînd și teoriei tahionice, un surplus de argumentație.

Lucrările acestora demonstrează posibilitatea existenței în același moment temporal, concomitent, a celor trei ipostaze ale curgerii temporale trecut-prezent-viitor.

Pentru parapsihologie, implicațiile decurgând de aici sînt fundamentale, deoarece pe această cale se pot explica fenomenele de retrocogniție și precogniție concomitent, în momentul temporal al prezentului. Aceasta înseamnă că în prezent pot fi sesizate momentele succesive ale unor evenimente care au avut loc în trecut sau se vor produce în viitor. Observațiile făcute pe durata mai multor ani și asupra mai multor formațiuni stelare, constată că în unul și același moment temporal, pot fi observate în lungul traiectoriei orbitei sale, trei poziții ale stelei cercetate: 1. poziția virtuală ocupată de stea în momentul cînd lumina ce ne parvine de la ea a părăsit-o; 2. poziția reală pe care steaua o ocupă în momentul observației; 3. poziția virtuală pe care steaua o va ocupa la data cînd raza de lumină care pleacă de pe pămînt în momentul observației, va intersecta traiectoria stelei.

Dispozitivul folosit de cercetători a constatat în montarea în focarul unui telescop a unui rezistor cuplat la o punte Watson. În momentul focalizării și fixării poziției stelei, rezistorul reacționează, dezechilibrînd puntea. Se constată însă că fenomenul nu este legat numai de lumină. Reacția rezistorului se menține nu doar cînd imaginea vizuală a stelei este colimată, ci și atunci cînd imaginea ei vizuală este abolită prin acoperirea oglinzii telescopului cu o folie de aluminiu impenetrabilă pentru lumină. Autorii consemnează: "Absolut neașteptat a fost faptul că rezistorul reacționează nu numai la poziția reală a stelei, ci și atunci cînd pe fantă a apărut imaginea ei vizuală. S-a arătat dintr-o dată că această conjunctură nu este legată de lumina care ajunge prin fantă la rezistor. Într-adevăr, această acțiune a reprezentării vizuale s-a menținut și atunci cînd marea oglindă a telescopului a fost acoperită cu un capac de duraluminu de cca. 2 mm. grosime. În acest caz efectul se diminuează puțin, dar în aceeași măsură diminuează și acțiunea poziției reale a stelei. În plus, la rotirea cu 90° a fantei, cînd la observațiile în meridian se obține dispunerea sa orizontală, a devenit clar că asupra rezistorului acționează nu imaginea luminoasă modificată de către refracție, ci acea poziție pe care steaua ar fi ocupat-o în lipsa atmosferei. Rezultă că și acest efect este produs de acțiunea prin timp care poate fi transmisă nu numai cu viteza luminii ci și instantaneu. Ca atare, există o legătură a timpului cu spațiul iar reprezentarea fizicii clasice privind independența timpului se arată a fi neadevărată. Geometria care leagă spațiul și timpul într-o reprezentare unică cvadridimensională, a fost elaborată de Minkowski în concordanță cu transformările Lorentz și alte urmări ale teoriei generalizate Einstein". "În acest fel posibilitatea legăturii

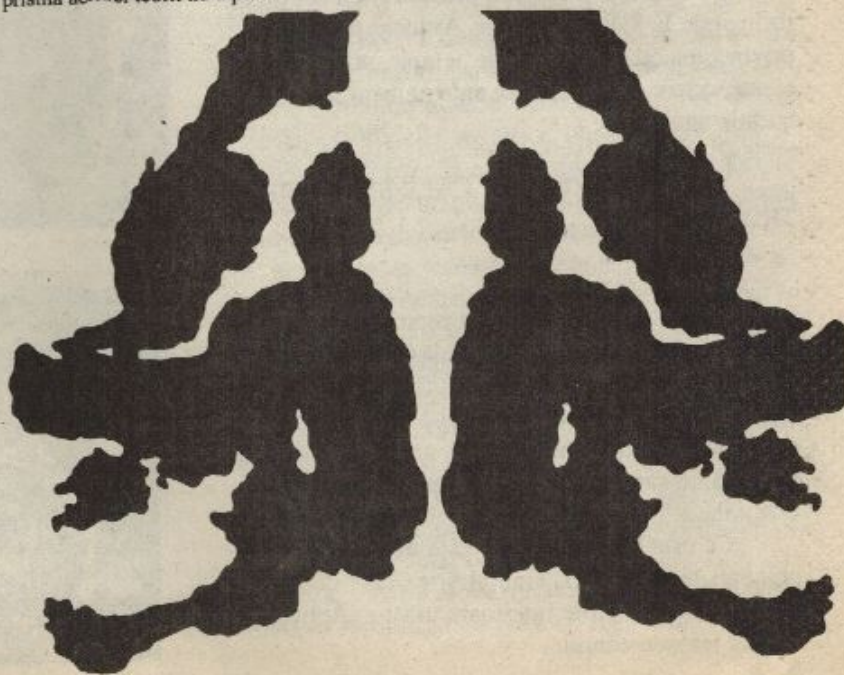
instantanee prin timp nu contrazice proprietățile lumii mincowskiane care reproduce în întregime toate concluziile teoriei relativității Einstein. Teoria relativității a fost creată de Einstein din reprezentările considerațiilor fizicii pe baza postulatului imposibilității acțiunii la distanță, adică a imposibilității legăturii instantanee. Observațiile noastre au arătat că acțiunea la distanță există în natură. Ca urmare o fundamentare riguroasă a teoriei relativității este dată nu de argumentația lui Einstein, ci de către geometria lui Minkowski. Cu toate acestea este greu de presupus că s-ar fi putut găsi această geometrie, fără obținerea decătre Einstein a concluziilor fizice".

Desigur, explicațiile observațiilor lui Kozîrev ar putea fi privite și prin prisma teoriei lentilelor gravitaționale cit și a teoriei corzilor cosmice (strings). După cum se știe, unele observații astronomice au arătat că imaginile unor formațiuni stelare pot apărea dedublate, atunci cînd între obiectul cosmic și observator se interpune o formațiune galactică ce acționează ca o lentilă.

Obiecțiunea majoră contra acestei ipoteze este însă dată de faptul că atunci cînd imaginea vizuală a stelei este abolită printr-o diafragmă care acoperă oglinda telescopului, sesizarea pozițiilor stelei se menține, ca urmare a dezechilibrării, prin intermediul rezistorului, a punții electrice, în afara prezenței fluxului luminos. Pe de altă parte, deși teoria corzilor cosmice prevede posibilitatea apariției unei imagini dublate a unui obiect cosmic, un astfel de fenomen care să poată fi explicat prin prisma acestei teorii nu a putut fi observat.

Posibilitatea dovedită de Kozîrev, atît a realizării interacțiunii la distanță cit și a sesizării concomitente, în timp real a unor evenimente, prezente și viitoare, ridică pentru știință o problemă extrem de importantă. Dacă o atare situație se poate produce la scară cosmică, posibilitatea producerii ei și la scară obișnuită este extrem de probabilă, fapt de altfel probat atît de larga paletă a fenomenelor parapsihologice cit și de către rezultatele cercetărilor fizicii teoretice și experimentale. Este suficient a aminti în această ordine de idei efectul Aharonov-Bohm, care demonstrează prezența indubitabilă a interacțiunii la distanță și în lumea inanimată a universului fenomenelor cuantice.

Trăim așadar într-un Univers ce-și așteaptă decopertarea tainelor sale, în fond a tainelor vieții noastre cea de toate zilele, dintre care una pare a fi fost găsită de Mincowski. Pentru că așa cum spunea Kozîrev: "Lumea mincowskiană se dovedește a fi nu o schemă matematică, ci o geometrie reală a lumii noastre. În această lume, viitorul există deja și de aceea nu este de mirare că el poate fi observat acum... O astfel de posibilitate este dată de către proprietățile fizice ale timpului, deoarece datorită lor evenimentele nu numai că există în timp, ci și au loc cu participarea acestuia. Astfel timpul induce în lume proprietățile sale și o eliberează de strictul determinism al lui Laplace".

MANTRA YOGA, O CALE SPRE PSIHOTRONICĂ

NINETA CRAINICI - artistă lirică și instructor de yoga, în ultimii ani, conducând cercuri de yoga la București și Ploiești precum și un centru de recuperare la Slănic Prahova. Articole și conferințe privind metoda originală de terapie prin yoga cu efecte sonore și elemente de antrenament spiritual în tradiție autohtonă.

MANTRA YOGA, O CALE SPRE PSIHOTRONICĂ

O îndelungată experiență personală și pedagogică în domeniul yoga și controlată obiectiv în diverse laboratoare de cercetare științifică, ne-a relevat, între altele, capacitatea metodei Mantra Yoga de a crește substratul psihotronic al unor fenomene în legătură cu care sintetizăm mai jos o serie de date esențiale.

Ce este Mantra Yoga? Este una din ramurile practicii hinduse a sistemului yoga care cultivă și echilibrează vibrațiile interioare umane. Aplicațiile acestei metode conțin:

- șase silabe mantrice cu vibrații vocale de joasă frecvență, făcând parte din conținutul complex bioenergetic al cîmpurilor ("Chakra") dispuse longitudinal pe trunchi și craniu, de care ne-am ocupat în mod special. Cu caracter orientativ dăm schema din fig.1 și date exprimate simbolic de vechii hinduși, revăzută de Jean Roost-Elveția.

- zeci de silabe mantrice caracteristice tipului temperamental al diverșilor practicieni, folosite cu sonoritate vocală de joasă frecvență sau în mod silențios, mental, de care nu ne-am ocupat.

Prima variantă de silabe mantrice este mai puțin cunoscută la noi sub aspectul tehnicilor pedagogice. A doua, s-a practicat sub conducerea unui grup de specialiști ai organizației aparținând indianului Maha Rishi Mahesh, din Statele Unite, indicînd practica silențioasă numită transcendențială, fără a educa preliminar postura și respirația, cum fac prac-

ticienii din India și, cum facem și noi la lecțiile practice înainte de a învăța tehnica celor șase mantră sonore.

Yoghinii hinduși care nu cunosc practicile mantrice sînt adepți ai ascezei tăcerii. Acei deprinși cu practica corectă a mantrelor sonorizate vocal, le cîntă, chiar și numai cu gura închisă, aproape tot timpul zilei.

Am acordat o atenție deosebită practicilor mantrice sonorizate pentru că ne-au stat la îndemînă în profesia și pedagogia cîntului sau a vorbirii scenice. Ni le-am însușit în 1945-54 de la un bătrîn maestru, Eduard Rosen, deținător al unor prețioase cunoștințe muzicale, yoghine și biologice. Ar fi foarte greu de abordat aceste tehnici din cărțile scrise, majoritatea, în limbaj ermetic. Orientarea modernizată, a maestrului hindus Gittananda, în lucrările sale, ne-a fost de mare folos, dar practica exercițiilor am deprins-o de la Eduard Rosen. Ne-au folosit și modelele mantrice deprinse de la avy yogi Suren Goyal (New Delhi) cu prilejul unui seminar internațional de yoga din Elveția (1974). Inițial, aplicațiile yoga începute de noi în 1954, ca și cercetările științifice începute în 1964, realizate la Galați și București, pentru prima dată în Europa pe loturi de subiecți de diferite vîrste, profesii și stări de sănătate, ne-au pus în fața unor constatări, uneori uimitoare, referitoare la sănătatea respiratorie.

Astfel, laboratoarele unor spitale din Galați și București, ca și medicii lor, sau mărturiile miilor de subiecți educați cu yoga, ne-au mărit încrederea în Yoga Integrală. Precizăm că tehnicile de reglare posturală și respiratorie de tip Pranayama au fost preliminare celor mantrice, iar testările spirometrice, EKG, radiologice sau imaginile radio-cinematografice ș. a., au indicat fundamentul biologic cu date respiratorii valoroase, superioare datelor moderne. Mai precizăm că datele scontate mantrice nu pot fi obținute pe alte căi și că ele definitivează corectarea respiratorie.

După o perioadă de cercetări electronografice care marcau aspecte bioenergetice ale "aurei" specifice, determinate de practica mantra yoga (1976) ne-au îndreptat atenția spre modificările psihogene. Iată, în fig.2 a-b se înregistrase echilibrarea luminiscentei electrodermale după numai 5 minute cu exerciții mantrice vocale de joasă frecvență cu rezonanță proiectată pe mîini. Serii de imagini înregistrate electronografic la 10 subiecți, în diverse ipostaze, în laboratorul de antropologie - București, evidențiau interesante modificări luminiscente, electrodermal după stări de yoga conștientizate, inclusiv

după vibrații vocale.

Am obținut rezultate spectaculoase cu diverse exerciții de mantra yoga și cu anumite adaptări creative ale acestora într-un caz TBC, o tînră de 20 ani, al cărei plămîn colabăta s-a reexpansionat după 30 de zile de antrenament deși rezistase cam un an la toate tratamentele obișnuite aplicate. Cu asemenea exerciții, am obținut, spre nedumerirea unor mari specialiști, corectarea posturii hemiplegetice, stîngă, flască, după meningo-encefalită TBC, a unui băiat de 16 ani.

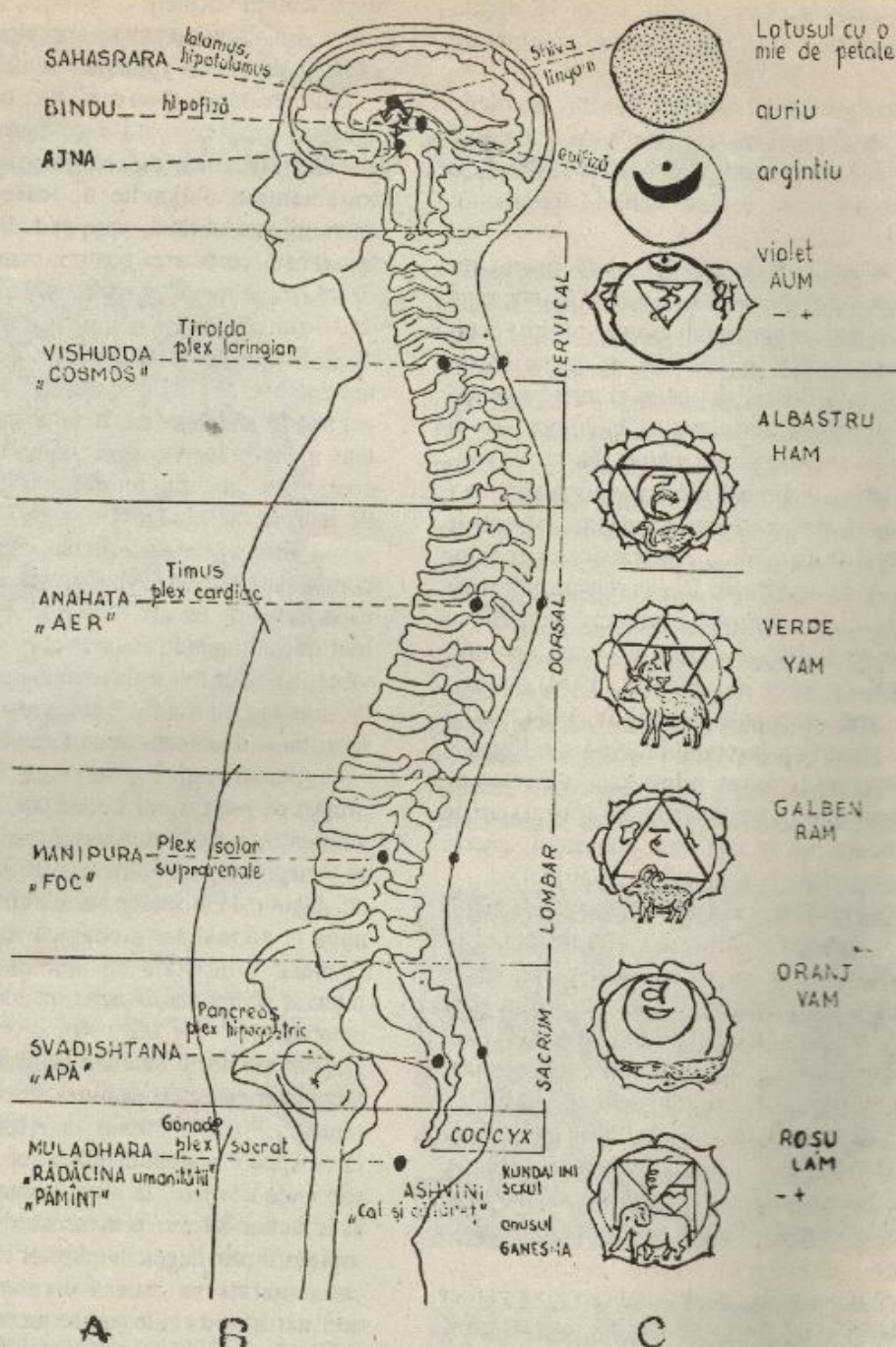
Starea de liniștire generală ce se obține, de deconectare de gînduri parazite, generează prevenirea stazelor bienergetice dar și coordonarea spontană a energiilor vibratorii umane cu alte forme de energie din biocîmpurile indicate sub numele simbolic sanscrit de "chakras".

Am constatat creșterea capacității de comunicare umană, avînd diverse aspecte între care capacitatea de testare radiesteziacă, dar cu semnale multiple, comparativ cu cele obișnuite. De asemenea vibrația vocală transmisă manual unui subiect, similar înregistrării din fig.2 este un punct de plecare în sugestia verbală care se manifestă în prehipnoză.

Semnificativă ni se pare și starea cataleptică urmată de prelevitație declanșată la trei persoane în momentul fondului muzical al unei meditații "cosmice" imaginînd o călătorie celestă. La încetarea muzicii, înainte de încetarea subiectului meditativ, revenirea la normal s-a produs cu regularitate în mod spontan. Constatăm că asemenea fenomene sînt marcate și de o mare capacitate de muncă, mai ales creativă.

Am folosit tehnicile mantrice și pentru detectarea unor dereglări psihice. Ne preocupă insensibilitatea vibratorie adesea manifestă cu blocaje ale circulației vibrației mantrice observate la diverse forme de nevroze, la nivel cranian și al membrilor superioare. Vizăm prin acestea percepția undelor vibratorii prin degetele mîinilor de către subiect sau pe suprafața sa osoasă craniană, transmise de cercetător care emite sunete proiectate în spațiu său acustic osos al degetelor direcționate spre mîna subiectului sau cîntate direct pe craniul acestuia. În același timp exercițiul, așa cum este practicat de cercetător, poate fi utilizat de oricine pentru a combate stările de trac de ex. și mai ales pentru a crește aplombul psihotronic asupra unei mase de auditori. La rîndu-le exercițiile mantrice re-echilibrează sensibilitatea vibratorie deficientă.

Ca o contra probă, radiesteziă cu biopendul cu multiple semnale, confirmă cu regularitate diagno-

sticul psihic detectat medical sau cu proba sensibilității vibratorii. Astfel, biopendulul răspunde în funcție de starea de vibrație interioară a subiectului, de circulația vibrației, aceasta avînd rol de cărăuș al bioenergiei, element cert radiesteziac. Cînd pronunțăm de ex. un sunet de înaltă frecvență, fără armonice (strident), biopendulul se blochează tot așa cum se blochează și cînd blocăm mușchiul diafragm practicînd abdominale. Acest mușchi important este în fapt un mare

biocîmp, străbătut de 22 de radiații (meridiane) la rîndu-le cu funcția de trasee prin care circulă vibrația sonoră a corpului. Constatarea acestui fenomen am făcut-o într-un experiment electrocardiologic cu 6 subiecți, insuflînd un sunet de joasă frecvență pe diverse puncte electrodermale pe meridiane care trec prin inimă. S-au înregistrat răspunsuri concludente.

Această experiență a avut ca urmare un aspect psihotronic în cadrul unei metode terapeutice creată

de noi, bazată pe transfer de energie tonică cu sunete vocale de joasă frecvență. Ne referim la următoarele observații: 1) Stabilirea zonelor coloanei vertebrale, ca fiind apte pentru insuflarea directă de sunete vocale pe suprafața dermală respectivă, de către terapeutul educat cu vibrații mantrice și respirația corespunzătoare, cu presiune expiratorie fonică scăzută; 2) se mai observă transferul propriei sale energii buco-vocale asupra zonei patologice, deficiență energetică; 3) într-o fracțiune de secundă după insuflația vocală se manifestă eliminarea din zona bolnavă a unei temperaturi crescute cu 1-2 grade C. față de normalul zonei. Constatarea s-a făcut cu termocuplul sau senzorial de către terapeutul care absoarbe energia termică în exces cu palma. 4) Treptat temperatura se normalizează odată cu dispariția durerii sau a senzației patologice a zonei. S-au efectuat observații favorabile în cazuri de migrenă, hipoacuzie, dureri cancerigene, spondiloză, într-un caz cu tulburări de vedere, etc. Cazuistica a fost întâmplătoare și eterogenă. Totuși numărul de peste 160 de persoane astfel tratate, au constatat și o anumită stare de liniștire psihică, de ușurare și de bine, deosebită. Cu ocazia prezentării experimentului în cadrul Asociației de Acupunctură, în mai 1979, o doamnă, cadru medical, chirurg, căreia i s-a aplicat metoda cu rezultate optime, având dureri de cap înainte de a intra în sala de operație, a confirmat cele de mai sus, ca și alți medici, în plenul ședinței. În ceea ce privește terapeutul însă, trebuite avute în vedere și o serie de detalii privind grupa de sînge, temperatura miinilor, a cavității bucale a acestuia și nu în ultimul rînd aspectul vocal și respirator calitativ, ceea ce ar cere un spațiu mai extins de redactare.

În sfîrșit și unele date tehnico-teoretice ale mantrelor sonore, vocale. Noi ne referim la folosirea în cercurile noastre de yoga din București, iar în trecut și în alte localități, a silabelor: LAM, VAM, RAM, YAM, HAM, AUM, ca și unele sunete simple sau cu gura închisă, toate de joasă frecvență. Silabele nu se pronunță cum se scriu cu "A" curat între prima și a treia literă, ci cu o deschidere a maxilarelor care eliberează un fel de vocale ancestrale: "î", "ă". Fiecare dintre acestea au efecte rezonante specifice, pe zonele acustice din frontal (lam), temporal (vam), parietal (ram), occipital (yam), laringean (ham) și iar "aum", silabă universală, este controlată mai ales pe craniu. Subliniem: educarea respiratorie, posturală și gimnastica organelor ORL (bandhas-urile) necesită precizie și corectitudine neobișnuită dar accesibilă și preliminară învățării mantrelor.

Schema din fig.1, complexă, interdisciplinară, ne ajută să urmărim procesul psihotronic ce se declanșează local (vertebral-vegetativ) și cranian-cerebral cu efecte reflexologice. Aici mantrele se comportă ca liant și căraș al fenomenelor bioenergoinformaționale din principalele biocîmpuri, "chakras", redate în schemă. Astfel:

- fiecare biocîmp este dotat cu frecvențe specifice de la mare la mică lungime de undă ("petale");
- funcționează în regim de bipolaritate (- +);
- sînt prezente energiile glandelor endocrine și ale plexurilor nervoase vegetative cu simboluri animaliere.

- frecvențele vibrațiilor mantrice sînt însemnate cu litere sanscrite (lam, vam, ram, yam, ham, aum);

- fiecărei "chakra" i se atribuie forme de energii cu simetrii caracteristice (pătrat, triunghi, cerc, etc), pe care ing. Petre Panait din Ploiești le explică și le numește inforsimetrii.

- sînt notate culorile curcubeului în ordine de jos în sus; acestea par să reprezinte radiații termice, electromagnetice, în infraroșu sau ultraviolet, raze X, etc. cu care ar fi dotată fiecare "chakra" căroră Swami Gittanada le atribuie frecvențe de la 16,30000,2000 de milioane, 200 bilioane, 500 bilioane, 2 trilioane de vibrații pe secundă. Efectul Kirlian și electronografie ne-au prezentat date certe privind prezența întregului spectru solar în corpul uman și numai cîteva culori în corpul animalelor. Cercetătorii ca și vechii hinduși au oferit acestor culori atribute cu caracter psihic precizînd chiar aspectele normale sau patologice. Există de altfel concordanțe între aceste date și cele obținute prin vizualizare naturală a aurei de către hinduși sau europeni.

Cîteva rezultate: scăderea tensiunii arteriale prin intonarea mantrei vam, calmarea stărilor psihice în schizofrenie cu mantra ram, despasticizarea copiilor handicapați cu vibrația lam și conduc la ideea complexității bioenergetice cu care interacționează vibrațiile mantrice justificînd modificările la nivel fiziologic și psihogen, respectiv substratul psihotronic al fenomenelor în speță; prezintă mari perspective omului modern, cu predispoziții și obligații creative care au un asemenea conținut.

ANTENE BIOLOGICE

ALEXANDRU TIMOȘENCO

Oricât ar părea de neobișnuit pentru cititorul mai puțin avizat, asocierea celor două cuvinte din titlu nu reprezintă cătuși de puțin o simplă metaforă. Să recunoaștem că oricare dintre noi ar rămâne cel puțin surprins văzînd într-o bună zi pe vecinul său care și-a cumpărat un aparat TV sau radio, instalîndu-și antena într-un mod cît se poate de original și anume făcînd conexiunea respectivă nu la "antena propriu-zisă" - individuală sau colectivă - ci pur și simplu la unul din copacii aflați în fața casei!

Fenomenul în sine nu are totuși nimic surprinzător: sistemele vii prezintă anumite proprietăți care, în condiții determinate - deși nu totdeauna previzibile! - le fac să funcționeze ca adevărate antene receptoare de unde electromagnetice. Nu de mult, prestigioasa revistă britanică de electronică aplicată "Wireless World" publica un articol asupra recepției semnalelor TV utilizînd ca antenă, nici mai mult, nici mai puțin decît... un arbore din specia papaya! De fapt, nu este prima dată cînd se pune în evidență un astfel de fenomen. La începutul acestui secol, în 1905, maiorul George Squires, dintr-o unitate specială a armatei Statelor Unite, făcuse experiențe similare între insula Alcatraz și golful San Francisco, la o distanță de circa 2,5 km. Cu puțin timp după aceea, un emițător situat pe insula Yerba Buena (nume predestinat?) transmitea semnale care erau recepționate la Fort Mason, la o distanță dublă față de cea din exemplul precedent, adică de 5 km.. Emițătorul - o bobină de inducție care producea o scînteie de aproximativ 10 cm lungime și o antenă verticală, frecvența semnalului emis fiind de 3,3 MHz. Receptorul consta dintr-un "coeror" care era la acea perioadă dispozitivul curent utilizat pentru

detecția undelor electromagnetice. Una din bornele de intrare era conectată la un pivot introdus în trunchiul unui arbore, la o înălțime convenabil aleasă, în timp ce cealaltă bornă de intrare era conectată la același arbore, la nivelul solului. Conductorii au fost ecranati cu grijă pentru a asigura funcționarea ca antenă exclusiv a arborelui și nu a firelor conductoare. S-a găsit, pe cale experimentală, lungimea optimă a celor două conexiuni, ca fiind de 2,70 m. Intensitatea semnalului recepționat avea o valoare optimă în vecinătatea locului de ramificare. Toate aceste experiențe au fost făcute pe eucalipti; în cursul ultimilor ani, însă, au fost făcute teste similare și pe alte specii de arbori cum ar fi: salcia, pinul, stejarul (în ceea ce privește ultimele două specii menționate, autorul acestor rînduri a putut de asemenea constata fenomenul respectiv). Se constată o eficiență crescută la arborii viguroși, în raport cu cei care au început deja să se usuce. Acest fapt nu surprinde, ținînd seama de proprietățile de conductor electric ale apei (conținînd cantități apreciabile de săruri minerale), prezentă întotdeauna în compoziția materialului lemnos al copacilor vii.

În cursul experiențelor citate au fost evidențiate câteva lucruri interesante, relative la tensiunile electromotoare generate în mod natural de-a lungul unor porțiuni din trunchiurile arborilor, precum și diferitele corelații dintre variațiile acestor tensiuni în timp și anumite momente ale zilei (cum ar fi în special răsăritul soarelui sau crepusculul). Extrem de interesantă se dovedește în prezent încercarea de a stabili o corelație între durata comportamentului acestor "antene biologice" și două tipuri de fenomene variabile în timp - condițiile de propagare atmosferice pentru diferitele game de unde electromagnetice (a se vedea hărțile și diagramele de propagare binecunoscute de radiofoniști) și pe de altă parte sistemele biologice atît de strîns legate de activitatea oricărui organism viu.

Cu toate acestea, comportamentul sistemelor vii în raport cu undele electromagnetice nu se rezumă la rolul de antenă, adică la captarea semnalului "complet" (cuprinzînd atît "purătoria" cît și semnalul modulator ca informație); și celelalte etaje ale receptorului biologic pot fi și ele reprezentate de către anumite părți componente ale organismului viu. Nu sînt puține cazurile (care par la început destul de puțin credibile!) cînd se povestește despre persoane care pot asculta programele de radiodifuziune locale cu ajutorul... propriei lor danturi! Acest lucru este realmente posibil, cu condiția ca postul de emisie (antena emițătoare) să fie situată foarte aproa-

pe de locul unde are loc recepția; altfel spus, în limbajul electroniștilor, ca intensitatea cimpului recepționat să depășească un anumit nivel (valoare "de prag") - corespunzând unei "sensibilități" a receptorului bioenergetic.

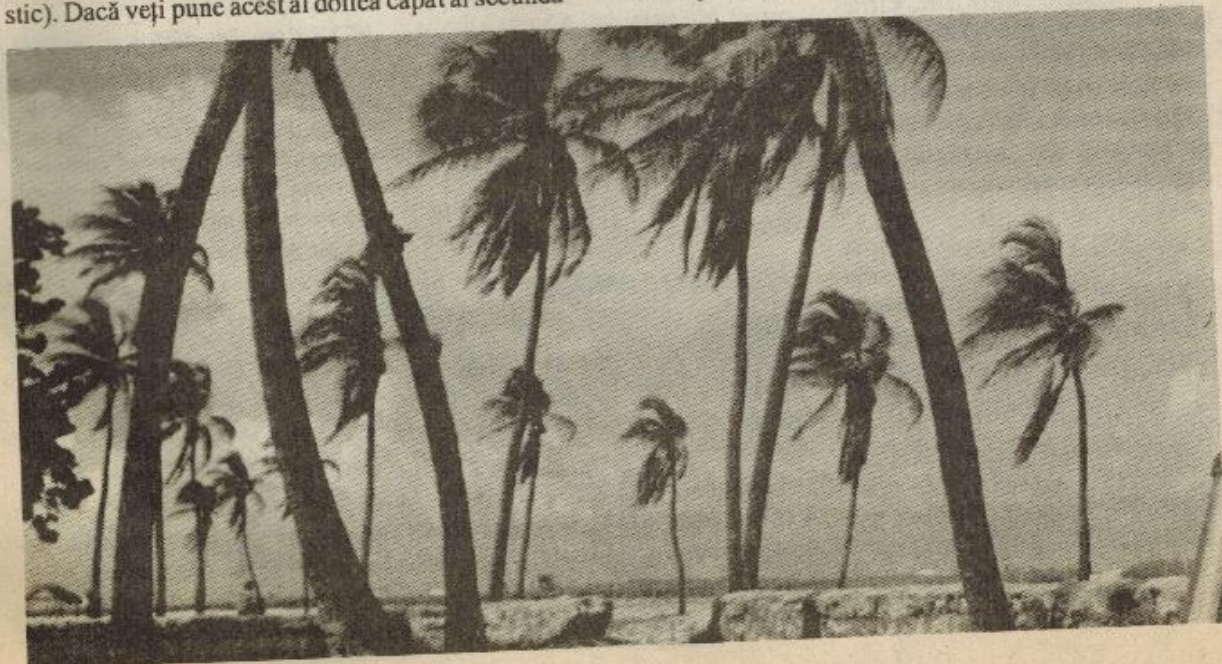
În ceea ce privește energia necesară alimentării "etajelor" bio-energetice (un parametru vital pentru funcționarea acestora), rămâne de explicat dacă rolul precumpănitor este jucat aici de către energia electromagnetică recepționată de la emițător, sau (și aici ne permitem o ipoteză personală) aceasta ar putea proveni într-o mare măsură din energia specifică sistemelor vii, "bioenergia", atât de puțin cunoscută pe plan teoretic, dar manifestându-se totuși în moduri foarte diferite și având efecte observabile în toate stadiile de evoluție ale materiei vii.

ȘI ACUM, VA PROPUNEM O EXPERIENȚĂ...

...pe care autorul acestor rânduri a făcut-o în urmă cu câțiva ani, împreună cu dr. Z. Rejdak (președintele IAPR - Asociația Internațională Pentru Cercetări în Psihotronică) de la Praga, și care poate fi repetată cât se poate de ușor. Luați un receptor de radio cu tranzistori (din clasa celor "de buzunar"), decuplați difuzorul și în locul acestuia conectați un transformator ridicător (de tip "pentru sonerie", adică 220V/5V și 8V), care însă va fi folosit invers decât de obicei, adică cu rolul de transformator ridicător (intrarea la 5V sau 8V, iar ieșirea la 220V). Apucați apoi cu mâna unul din capetele circuitului secundar al transformatorului, în timp ce celălalt capăt al acestuia este conectat la un electrod (o placă metalică de 5x5 cm) și fixat într-un izolator (hârtie, mică, plastic). Dacă veți pune acest al doilea capăt al secunda-

rului în ureche, pe tâmplă, pe frunte, etc, sau chiar pe porțiunea osoasă din spatele urechii, veți putea auzi (e adevărat; nu chiar în condiții de "HI-FI") programul postului de radio selectat (lungimea de undă nu are aici nici o importanță). Electrocul poate fi înlocuit de un organism viu: o plantă, un animal, un om; astfel, dacă prima din două persoane apucă un capăt al secundarului, iar a doua celălalt capăt și dacă una din cele două persoane își apasă urechea, tâmpla, fruntea, sau porțiunea osoasă din spatele urechii, de oricare porțiune a corpului a celeilalte persoane, prima persoană poate de asemenea recepționa programul ales, fără să mai folosească izolatorul din situația precedentă. Intensitatea percepției semnalului (sunetului) nu este aceeași pentru toate persoanele, acest lucru se poate verifica prin modificarea nivelului semnalului de intrare (atenție însă la această manevră!), rezultatul este compatibil cu sensibilitatea acustică. Raportul transformatorului era la început de 1/60 (1V în primar, cca. 60V în secundar), dar în experiențele ulterioare rezultate similare au fost obținute cu un raport de 1/30. Modelul teoretic al acestor fenomene presupune funcționarea ca demodulator și în același timp traducător (convector al energiei electromagnetice în energie acustică, așa cum se întâmplă în difuzor) a porțiunii respective a organismului viu.

Bio-energia și energia electromagnetică, provenind din surse independente, sau prin conversia uneia dintre ele în cealaltă; iată două forme ale materiei prin interacțiunea cărora am putea în curând să ne explicăm o serie de fenomene ce ne par astăzi surprinzătoare, în această infinitate de forme care ne înconjoară și care este viața.

TELEKINEZIA. Reprezintă fenomenele în care se realizează modificarea poziției în spațiu a obiectelor într-o manieră bruscă și spontană, fără prezența vreunui subiect determinant deci fără o cauză vizibilă, ca în cazul psihokineziei. Ele au fost denumite "poltergeist" mai ales acelea care reprezentau un caracter mai dezorganizat. Datorită acestor caracteristici, fenomenele de telekinezic sînt considerate cele mai spectaculoase dintre fenomenele parapsihologice. Deosebite în raport cu "normalul" (obiectele care se deplasează sînt de obicei "stabile" sau nici nu sînt prezente față de observator), ele prezintă totuși un caracter "intențional rațional" (traectorii neobișnuite ale obiectelor, aranjamentul lor în diverse poziții logice, oprirea sau pornirea unor mecanisme). Manifestarea acestor fenomene s-a observat de obicei în locuri unde există persoane aflate la pubertate sau în adolescență, cît și, uneori, unii psihopați (epilepsie, psihoze).

Aceste fenomene, rare, au constituit prin efectul lor psihic subiecte de "mister", atît pentru literatură (maisons hantées) cît și pentru oameni de știință. S-au declanșat cercetări chiar polițienești și alte investigații ineficiente însă în găsirea agentului provocator).

Aceste fenomene ce presupun în desfășurarea lor un element "intențional", deci implică coordonarea lor psihică, sînt incluse în grupul fenomenelor psihokinetice, cu deosebirea că în cazul psihokineziei prezența agentului determinant este concomitentă atît cu desfășurarea fenomenului, cît și cu cea a observatorilor, pe cînd telechinezia are loc, fără prezența agentului. Se admite că "inconștientul"

subiectului ce participă în fenomenul telekinetic (în condiții deosebite de tonus psihofiziologic: pubertate, psihopatie etc.) joacă rol de "amplificator" determinant în crearea unui cîmp "de tip telekinetic" indus de către un agent "neprezent", darsituat la distanță.

De remarcat că subiectul prezent la desfășurarea fenomenului nu e conștient că el devine agentul determinant, și nu realizează cine îi induce această "calitate telekinetică".

Probabil că legătura dintre agentul inițiator al fenomenului telekinetic și agentul devenit psihokinetic prin inducția primului se înfăptuiește prin mecanismul telepatic ("efect rezonator").

C. N. și A. T.

ENTROPIA. Termenul a fost introdus în cadrul studiului proceselor termodinamice pentru a defini gradul de dezorganizare a unui sistem dinamic (transformările fiind privite din punct de vedere energetic). Cunoașterea desfășurării unor procese fizice și chimice în cadrul dinamicii evolutive a materiei vii a determinat introducerea acestui termen și în acest domeniu. Utilizarea termenului în cadrul celui de-al doilea principiu al termodinamicii care definește evoluția sistemelor în sensul creșterii entropiei, adică a gradului de dezorganizare, a creat prin aplicarea mecanică a conceptului inițial unele dificultăți de interpretare mai ales în cadrul sistemelor vii. Aceasta a dus la crearea conceptului de "neg-entropie" ce definește evoluția sistemelor vii în sensul creșterii gradului lor de organizare, adică în sensul scăderii entropiei (creșterea entropiei negative). Variația entropiei și implicit desfășurarea proceselor din sisteme nu au un caracter

lin, uniform, monoton, ci se desfășoară în fluctuații. Acest punct de vedere susține ideea că ireversibilitatea timpului așa cum a fost considerată pînă acum în fizica clasică nu mai are un caracter exhaustiv, nu numai în procesele microscopice, ci și în procesele macroscopice, pe anumite intervale de timp legate de aceste fluctuații ("inversarea timpului").

Prin urmare, creșterea neg-entropiei caracterizează creșterea ordinii într-un sistem, așa cum creșterea entropiei caracterizează creșterea dezordinii. Or, acest sens, al creșterii dezordinii - deci al creșterii entropiei - reprezintă mersul "natural" al desfășurării proceselor în diferitele sisteme ale naturii (materia nevie). În cadrul sistemelor biologice (materia vie) desfășurarea proceselor lasă impresia că nu s-ar supune principiului entropiei generale a materiei. Dar sistemele vii, fiind sisteme deschise, deci cu relații permanente endo și exosistemice, se caracterizează tocmai prin conceptul de "neg-entropie". Procesul vital acoperă această relativă "anomalie" prin mecanisme informaționale, calitative și cantitative deosebite, ce definesc conceptul de "viață". Dinamica acestor procese calitative duce, în desfășurarea timpului, și numai raportat la acesta, la problema aprecierii chiar în sens filozofic, a conținutului informațiilor de "viață" și de "moarte".

Viața raportată la parametrul timp reprezintă un "accident" față de etapa de "moarte" (care include un interval de timp, practic infinit) sau acest ultim stadiu nu poate fi comparat cu primul, datorită diferenței fundamentale de "ne-miscare", respectiv de neexistență a unui raport entropic.

BIOTIPOLOGIA

Reprezintă o ramură a disciplinelor antropologice care caută corespondențe reale și obiectiv-verificabile bazate pe argumente statistice (pentru asigurarea semnificației fenomenului) între unele caractere psiho-filozofice și morfo-funcționale ale oamenilor.

În decursul evoluției științelor omului, mai ales a celor medicale, s-au conturat o serie întreagă de sisteme descriptive a biotipurilor umane. De la Hipocrate, părintele medicinei, ne-a rămas o primă tentativă de clasificare a oamenilor după criterii psiho-fiziologice și structurale în: tipul sanguin, bilios, cholerici, lăsciv. După criteriile morfologice au apărut tipologii ca: longilin, picnic, stenic, etc., iar după criterii structural-psihiice: melancolic, dinamic ș.a.

S-au mai conturat și alte clasificări precum: tipul introspectiv (introvertit) sau extrovertit; sau după criteriile homeopate: tipul carbon, fosfor, sulfur, în raport cu remediul "specific" respectiv. Există clasificări în raport cu zodiacul în care sînt născute diferitele persoane cum ar fi de exemplu tipurile saturnian, marțian, venusian, etc.

"Criteriile" ce stau la baza acestor clasificări se bazează pe diferitele structuri "logice", ele neputînd cuprinde întreaga gamă de criterii care ar putea caracteriza personalitatea, structura morfologică, fenotipul sau genotipul cît și comportamentul socio-cultural al indivizilor.

HIPNOZA: stare indusă organismului cuiva de către o altă persoană prin care se conferă celui hipnotizat un comportament deosebit, asemănător somnului dar cu amnezia fenomenelor petrecute în cursul acestei stări. Cu posibilitatea de a fi influențate prin comenzi verbale stările hipnotice descrise astăzi - ca o modificare de conștiință - bazate pe observații făcute vreme de peste o sută de ani, de investigații clinice și experimentale acestea includ următoarele caracteristici:

- scăderea funcției de planificare, redistribuirea atenției, reducerea capacității de orientare asupra realității și acceptarea distorsiunilor, creșterea sugestibilității, accentuarea comportamentului "jucat", apariția amneziei post-hipnotice și trăirea hipnotică.

După unii autori există o relație directă între puterea de sugestie a hipnotizatorului și gradul de sugestibilitate a subiectului. Hipnoza se poate realiza individual sau în masă, în raport cu puterea hipnotizatorului. Trăirea hipnotică depinde și de atitudinea pe care subiectul o are față de hipnoză, sau de reprezentările pe care și le-a făcut față de acest fenomen, precum și de raporturile existente între el și hipnotizator. O seamă de autori au relevat dependența reacțiilor hipnotice și a simțămintelor înregistrate în cursul hipnozei, de influențe de ordin socio-cultural. Se încearcă astăzi o ierarhizare a aspectelor experimentale din cursul acestei stări cu scopul folosirii lor ca elemente de sprijin în determinarea profunzimii cu care este trăită hipnoza indusă.

La realizarea hipnozei contribuie o serie de operații ce se desfășoară între hipnotizator și subiect (sugestie verbală, fixarea privirii timp mai îndelungat asupra unui punct strălucitor etc.). Controlul fenomenului rămîne la dispoziția hipnotizatorului, starea inițială și starea de revenire realizîndu-se volițional de

către acesta.

Estimarea nivelului de profunzime al hipnozei se realizează astăzi după criteriul somnolenței, acceptîndu-se trei stadii: somnolența, somnul ușor (stadiul hipotaxic) și somnul profund (stadiul somnambolic). Există și scale de măsurare a susceptibilității hipnotice, estimarea cu ajutorul lor pîrînd a fi un fenomen relativ stabil. Dintre factorii care influențează receptivitatea hipnotică cei motivaționali sau atitudinali au un rol deosebit.

S-a constatat că există o relație destul de strînsă între hipnotizabilitate și capacitatea imaginativă a subiectului (Hilgard). Hipnoza, ca fenomen este cunoscută de mult timp și studiată de adevărate școli (Herodot, Messmer, Braid, Charcot, Puysegur, Faria, Geley, Osty, Chertoy).

În privința mecanismelor care asigură realizarea stării de hipnoză a subiectului se acceptă participarea în mod necesar a celor două componente ale psihicului uman: conștiință și inconștiință. Se presupune că în momentul instalării stării de hipnoză apare o preponderență a funcționării componentei inconștiente asupra celei conștiente cu posibilitatea de influențare ocazională (Geley, Le Pince, Charcot, Osty). Această modificare a raportului funcțional "normal" între cele două componente se oîne de către hipnotizator pe cale volițională.

C. N. și A.T.

În curînd, în Editura COGITO va apare cartea TRATAMENT NATURIST INTEGRAL, a cărei titlu spune tot. Urmăriți în librării.

GEORGE MANDIS, BRĂILA. Din
 inga dv. scrisoare, transpare influența benefică
 unora dintre capitolul cărții prof. dr. doc. V.
 Săhleanu, "Nobila aventură a științei", deși nu
 lăsați. Pentru a vă răspunde la întrebări, apelăm
 la un citat din aceeași lucrare: "Idei bune" trec
 prin capul multora, dar puțini știu să le capteze
 din fluxul neconștient al vieții sufletești și intelek-
 tuale. Știința luminează o clipă; ni se pare că
 poartă tocmai lumina potrivită pentru a alunga
 întunericul dintr-un anumit ungher al problema-
 ticii științei sau tehnicii. A trecut, am lăsat-o să
 se stingă... Dacă am fi notat-o pe hîrtie, dacă am
 fi căutat s-o clarificăm, dacă am fi confruntat-o
 cu literatura de specialitate, ar fi fost, desigur,
 mai bine. Presupunând că într-adevăr ideea este
 de calitate, ea trebuie dezvoltată, concretizată,
 difuzată în timp util. De ce în timp util? Pentru că
 viteza de progres a științei este altă de mare, încă
 un an, din secolul nostru contează mai mult decît
 un deceniu din secolul trecut. Aceeași idee va
 apăre - cu multă probabilitate - în altă parte a
 lumii."

ANDREEA BREAZU, BUCUREȘTI.
 La Praga a fost înregistrată, într-adevăr, o invenție
 privind o piramidă din carton, redusă
 proporțional, după cea a lui Keops, și orientată
 în aceeași poziție, în care, dacă se lasă un timp
 o lamă de bărbierit uzată, aceasta se ascute fără
 o altă intervenție. O astfel de experiență este
 relatată și de către marele fizician Jean E. Charon
 în celebra sa carte, "L'esprit est inconnu". Ace-
 stea fiind probleme ce intră în vederile psihotro-
 nicii, le vom dedica un material într-unul din nu-
 merele viitoare.

MARIN STĂNCULETE, CRAIOVA.
 Sperăm să obținem un material pe tema relaxării
 din partea d-lui dr. Arcadie Percek, autor al unei
 valoroase cărți pe această temă, pentru a-l publi-
 ca în curînd.

DIANA MANEA, PLOIEȘTI.
 Considerăm că problemele ridicate interesează
 un cerc restrîns, vă vom răspunde personal.

TIBERIU BANU, Timișoara. Ne ofe-
 rim plăcuta datorie de a vă mulțumi călduros
 pentru sollicitudinea și aprecierile Dvs. adresate
 revistei noastre atît pentru relevanța cit și pentru
 eleganța argumentelor. Spiritul Dvs. critic, pute-
 rea analitică și riguroasă dau speranța unui dialog
 interesant, constant și foarte amabil între redacție
 și Dvs.

Referitor la opinia manifestată în partea
 a treia a scrisorii în care ne-ați convins că ați fi
 interesat să aflați cît mai multe date despre Swe-
 denborg nu vă putem refuza împlinirea acestei
 rîvnice de cunoaștere. E drept că fața de Kant acest
 mare savant, mistic, și vizionar nordic, născut la
 Uppsala are o aură publicitară mult mai mică.
 Motivele sînt numeroase dar nu și perfect inte-
 meiate dacă ne gîndim că suedezul a dat patriei
 sale docuri, ecluze, construcții, că a asigurat
 transportul artileriei grele a armatei țării sale la
 Friedenshall, acolo unde moare Carol al XII-lea
 în mod misterios (se pare că a fost împușcat de un
 soldat al armatei sale) etc. Născut la Uppsala la
 29 ianuarie 1688 și mort la 29 martie 1772, acest
 titan al "datoriilor împlinite" merită un articol
 mult mai amplu pe care îl vom publica în numărul
 viitor. Pînă atunci, drept răspuns la provocarea
 Dvs. subtilă, vă înfățișăm o scurtă schiță biogra-
 fică. Numele adevărat al geologului, constructo-
 rului, matematicianului și filozofului a fost Ema-
 noel SWEDBERG. Tatăl său, profesor de Teolo-
 gie la Uppsala sub Carol al X-lea și al XI-lea și

POSTA REDACȚIEI

episcop de Skara în timpul domniei lui Carol al
 XII-lea i-a dat o educație religioasă dar nu teo-
 logică. Nu e mai puțin adevărat că traiectoria
 profesională a lui Emanoel a fost influențată de
 renumele părintelui său. Laborios, polyvalent, exi-
 gent, dornic de strădanii menite să definească
 domenii de viață neabordate sau neelucidate. Per-
 sonalitatea acestuia s-a impus contemporanilor și
 prin modestie deosebită. A refuzat postul de titular
 al catedrei de matematică din Uppsala pentru moti-
 vul că fusese ocupat de Celsius și că el nu merită
 onoarea de a-l continua. Numele de SWEDEN-
 BORG îl primește de la regina Ulrike - Eleonora
 pentru că aceasta îl consideră mai demn de titlul de
 noblete pe care i-l oferise decît cel de Swedberg.

A publicat lucrări numeroase la Amster-
 dam, Utrecht, Londra și în țara natală. Enumerăm
 doar cîteva urmînd ca în articolul viitor să dezvoltăm
 și această lectură a vieții marelui vizionar: "Infinitul
 cauza finală a Naturii", "Legăturile misterioase
 dintre corp și suflet", "Simțuri și organe" și "Dia-
 rium spirituale" Subliniem în mod special faptul că
 intervalul existenței sale în care a avut viziuni dintre
 cele mai diferite se întinde pe enormă perioadă de
 27 ani. Încheiem aici pentru a sporii curiozitatea
 Dvs. - măsură a chemărilor vieții spre esență și
 cauzele ei.

ATTILA SZEKELY, ORADEA. Proble-
 mele teosofiei intră în planul editărilor noastre
 viitoare. Vîrsta acestei discipline e seculară iar
 substanța ei se referă la "cunoașterea lui Dumnezeu
 și a atributelor sale în mod direct prin intermediul

lunii interioare, după Weigel, sau prin mijlocirea
 spiritelor ce populează spațiul astral - spațiul cir-
 cunferențiu, după Saint Martin", etc.

Tocmai acest substrat de mare semnificație
 pentru morală și viața spirituală ne determină să
 distribuim spațiul tipografic în așa fel încît să ac-
 perim teosofia cît mai complet și mai complex.
 Urmăriți deci aparițiile "Editurii Cogito".

DAN PREDESCU, BUCUREȘTI; IRINA
 VOICU, BRAȘOV; HANS BLUMENTHAL,
 SIBIU și alții. Manifestările spiritiste intră în dome-
 niul fenomenelor parapsihologice. În acest sens,
 colectivul nostru redacțional este preocupat să elab-
 boreze materiale care să-i exprime punctul de vede-
 re dar în același timp să ofere spațiu adecvat și pen-
 tru opiniile cititorilor, mai cu seamă că mulți dintre
 dvs practică dialogul cu lumea de dincolo. Desigur
 ne putem pune întrebarea dacă nu cumva ciclul
 vieții noastre e unul singur, fără început și fără
 sfîrșit, un fel de "corsi e ricorsi" al eternității uni-
 versului.

BADITA AURICA, CRAIOVA. Nu mai e
 nici o îndoială că plantele au o putere de cunoaștere
 ale cărei dimensiuni nu le putem aprecia deocam-
 dată. Un lucru e cert: șeful secției tehnice a Poliției
 din New York - Cleve Backster a demonstrat vreo
 20 de ani în laborator pe rododendroni că viteza de
 cunoaștere a plantelor este extraordinar de mare.
 Nu-i exclus că tocmai această viteză să ne ajute să
 pătrundem mai ușor în unele taine ale Universului,
 de îndată ce o vom folosi drept intermediar între noi
 și alte galaxii.

Materialele trimise spre publicare redacției no-
 stre nu se returnează, indiferent dacă sînt sau nu
 publicate.

Adresa redacției este: București, Casula postală
 66-23, Oficiul postal 66.

Telefon: 46.46.31.

44.34.11.

Întreaga răspundere asupra conținutului materia-
 lelor publicate revine în exclusivitate autorilor